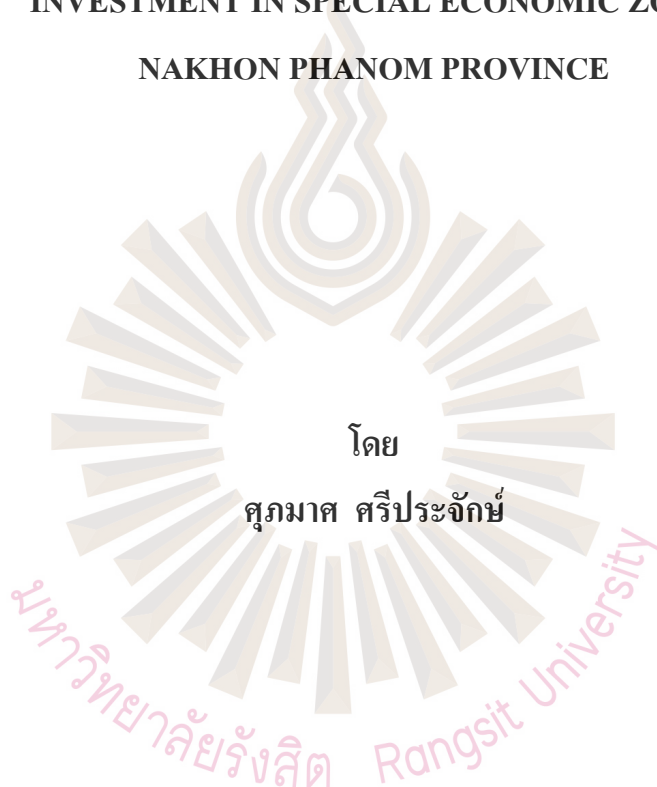

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมใน
เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

**FACTORS INFLUENCING DECISION MAKING FOR INDUSTRIAL
INVESTMENT IN SPECIAL ECONOMIC ZONE
NAKHON PHANOM PROVINCE**

โดย

ศุภมาส ศรีประจักษ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

**FACTORS INFLUENCING DECISION MAKING FOR INDUSTRIAL
INVESTMENT IN SPECIAL ECONOMIC ZONE
NAKHON PHANOM PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมใน
เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

โดย

ศุภมาส ศรีประจักษ์

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

รศ.ดร.จุฬา เทียนไทย
ประธานกรรมการสอบ

ดร.นพพล สุวรรณทรัพย์
กรรมการ

ผศ.ดร.พัฒน พิธิษฐเกษม
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

28 สิงหาคม 2561

Thesis entitled

**FACTORS INFLUENCING DECISION MAKING FOR INDUSTRIAL INVESTMENT IN
SPECIAL ECONOMIC ZONE NAKHON PHANOM PROVINCE**

by

SUPHAMAS SRIPRACHAK

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Business Administration

Rangsit University
Academic Year 2018

Assoc.Prof.Chuta Thianthai, D.B.A.
Examination Committee Chairperson

Noppadol Suwannasap, D.B.A.
Member

Asst.Prof.Phat Pisitkasem, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

August 28, 2018

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จขึ้นมาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒน์ พิสิษฐเกษม ที่กรุณาได้รับเป็นที่ปรึกษาและเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วน ตลอดจนให้คำแนะนำทางวิชาการที่ดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.นพพล สุวรรณทรัพย์ และ ดร.กัญญ์กนิษฐ์ กมลกิตติวงศ์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต : M.B.A. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิตทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และความกรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ อีกทั้งยังให้คำปรึกษา คำแนะนำและการช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอ

และสุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัวที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา และคอยให้โอกาสทางการศึกษา ตลอดจนคอยให้กำลังใจทุกเวลาที่เหนื่อยล้าและให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา

ศุภมาส ศรีประจักษ์

ผู้วิจัย

5709735 : สาขาวิชาเอก: บริหารธุรกิจ; บธ.ม.

คำสำคัญ : การตัดสินใจเลือกลงทุน, เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ, นครพนม

ศุภมาศ ศรีประจักษ์: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมใน
เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม (FACTORS INFLUENCING DECISION MAKING
FOR INDUSTRIAL INVESTMENT IN SPECIAL ECONOMIC ZONE NAKHON
PHANOM PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.พัฒนา พิธิษฐเกษม, 167 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้าน
อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ
ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในจังหวัดนครพนม โดยใช้แบบสอบถามในการ
เก็บข้อมูลจำนวน 213 ชุดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลข
คณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA (F-test) การวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณแบบปกติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยขององค์กร ได้แก่ ประเภทธุรกิจองค์กรและเงิน
ลงทุนขององค์กรที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่แตกต่างกัน และผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า
มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน , มาตรการสนับสนุน
อื่นๆจากภาครัฐ และชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
เลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
0.05

5709735 : MAJOR: BUSINESS ADMINISTRATION; M.B.A.

KEYWORDS : INVESTMENT DECISION, SPECIAL ECONOMIC ZONE, NAKHON PHANOM

SUPHAMAS SRIPRACHAK: FACTORS INFLUENCING DECISION MAKING FOR INDUSTRIAL INVESTMENT IN SPECIAL ECONOMIC ZONE NAKHON PHANOM PROVINCE. THESIS ADVISOR: ASST.PROF. PHAT PISITKASEM, Ph.D., 167 p.

This research was aimed at investigating factors influencing decision making for industrial investment in special economic zone Nakhon Phanom province. There were 213 respondents participated in this study from entrepreneurs that were allowed to operate in Nakhon Phanom area using questionnaires as a data collection tool. The data were analyzed using frequency, mean, standard deviation, and tested using One-Way ANOVA (F-test) and Enter Multiple Regression Analysis with statistically significance level at 0.05

The results of hypothesis testing revealed that organizational factors including type of business and corporate investments affected the decision making for industrial investment in special economic zone Nakhon Phanom province. In addition, the results of multiple regression analysis revealed that policies for investment promotion of the board of investment of Thailand, policies for other support by government, and special economic zone Nakhon Phanom province's reputation affected the decision making process at a significance level of 0.05

Student's Signature ..... Thesis Advisor's Signature .....

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2	
แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยขององค์กร	10
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ	33
2.3 ภาพรวมของเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	42
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
2.5 การพัฒนารอบแนวคิดในงานวิจัย	58
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีการวิจัย	59
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	62
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	74

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	78
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปขององค์กร	80
4.2 ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	85
4.3 ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	91
4.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	94
4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	96
บทที่ 5	108
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	109
5.2 อภิปรายผล	116
5.3 ข้อเสนอแนะ	119
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	130
ภาคผนวก ข แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	139
ประวัติผู้วิจัย	167

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	โครงสร้างทางเศรษฐกิจจังหวัดนครพนม พ.ศ.2555	2
1.2	ตารางแสดงสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดนครพนม	2
2.1	โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด	22
2.2	สิทธิประโยชน์กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่2/2557	33
2.3	สิทธิประโยชน์กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	35
3.1	แสดงการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน จากจำนวนประชากร	61
3.2	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อคำถามในแบบสอบถาม	68
3.3	ตัวแปรและชื่อตัวบ่งชี้	70
3.4	การทดสอบความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด	72
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	80
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ	81
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	81
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	82
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจขององค์กร	83
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุคลากรในองค์กร	83
4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินลงทุนขององค์กร	84
4.8	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทางมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทางมาตรการกรมสรรพากร	88
4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทางมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ	90
4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	91
4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทางชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	93
4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	94
4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของปัจจัยขององค์กร ด้านประเภทธุรกิจองค์กร	97
4.15 แสดงผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ Scheffe ของการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมจำแนกตามประเภทธุรกิจองค์กร	98
4.16 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของปัจจัยขององค์กรด้านจำนวนบุคลากรในองค์กร	99
4.17 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของปัจจัยขององค์กรด้านเงินลงทุนขององค์กร	100
4.18 แสดงผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ Scheffe ของการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมจำแนกตามเงินลงทุนขององค์กร	101
4.19 แสดงการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ในเบื้องต้น (Zero - order Correlation)	102
4.20 แสดงการทดสอบการเกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาตรการกรมสรรพากร มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม กับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	104
5.1	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1	112
5.2	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 และสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3	113

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พื้นที่มีลักษณะเลียบยาวตามแนวชายฝั่งขวาของแม่น้ำโขงประมาณ 174 กิโลเมตร มีระยะห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 735 กิโลเมตร ภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเซกาและอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอดงหลวงและอำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ แขวงคำม่วน และแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอกุสุมาลย์ และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

จังหวัดนครพนมแบ่งการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ 99 ตำบล 1,123 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) 104 แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 17 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 85 แห่ง (สำนักงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม, 2558)

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครพนม ปี พ.ศ.2555 จังหวัดนครพนม มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP 36,302 ล้านบาท) อยู่ในลำดับที่ 59 ของประเทศ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.29 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (12,221,417 ล้านบาท) โครงสร้างการผลิตหลักของจังหวัดต่อ GPP ภาคบริการและอื่นๆ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.61 ภาคเกษตรกรรมเป็นลำดับที่ 2 ร้อยละ 32.35 และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 8.04 อัตราการเติบโตในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.2551-2555) ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.87

ตารางที่ 1.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจจังหวัดนครพนม พ.ศ.2555

รายการ	2551	2552	2553	2554	2555	หน่วย: ล้านบาท
						การเติบโตใน 5 ปี
ภาคเกษตร	7,348	8,615	9,545	9,244	11,745	3.79%
ภาคอุตสาหกรรม	1,378	1,887	1,638	2,068	2,918	14.44%
ภาคบริการและอื่นๆ	13,491	15,493	17,281	18,766	21,638	7.64%
ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด	22,217	25,995	28,464	30,078	36,302	6.87%

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2557

ภาคเกษตรกรรม

จังหวัดนครพนมมีพื้นที่ทั้งหมด 3.44 ล้านไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดประมาณกว่าร้อยละ 53.48 ของพื้นที่ทั้งหมด มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา สับปะรด มันสำปะหลัง ยาสูบ สินค้าเกษตรเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง สับปะรด

ตารางที่ 1.2 ตารางแสดงสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดนครพนม

ชนิดพืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ (กก.)	ผลผลิตรวม (ตัน)
ข้าวเจ้าในปี	659,380	209,135	445	292,682
ข้าวเหนียวในปี	746,557	164,564	437	317,638
ยางพารา	294,340	55,933	239	13,384
สับปะรด	5,296	5,126	3,798	19,468
มันสำปะหลัง	824,586	87,887	2,939	258,034

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดนครพนม, 2557

ภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดนครพนมมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคอุตสาหกรรมในปี พ.ศ.2555 จำนวน 2,918 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.04 ของ GPP จำนวนสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 398 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ, 2557) เป็นอุตสาหกรรมการขนส่งมากที่สุด 104 แห่ง อุตสาหกรรมโลหะ 50 แห่ง อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ 45 แห่ง อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ 33 แห่ง และอุตสาหกรรมอาหาร 29 แห่ง เป็นต้น

ภาคบริการและอื่นๆ

ภาคบริการของจังหวัดนครพนม มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 21,638 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2555 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.61 ของ GPP โดยในปีงบประมาณ 2557 - 2558 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ดำเนินโครงการศึกษาต้นทุนการขนส่งและโลจิสติกส์ระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจเส้นทางการขนส่งสินค้าในกลุ่มประเทศกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ตลอดจนสำรวจข้อเท็จจริงด้านความพร้อมและศักยภาพของประตูการค้าผ่านแดน และสภาพเส้นทางขนส่งสินค้า จำนวน 4 เส้นทาง ที่มีศักยภาพในการขนส่งสินค้าและบริการ โดยจังหวัดนครพนมเป็น 1 ใน 4 จังหวัด ที่ได้รับการสำรวจเป็น เส้นทางที่ 1 Eastern Economic Corridor (R 12) จังหวัดนครพนมถือเป็นเมืองเปิดสู่เส้นทางหมายเลข R12 หรือเส้นทางหมายเลข R8 ในสปป.ลาว และเวียดนาม ซึ่งจะส่งผลให้จังหวัดนครพนมเป็นโครงข่ายการจราจรที่ฝั่งไทยตามทางหลวงหมายเลข 212 เชื่อมต่อทางหลวงหมายเลข 22 (อุดรธานี-สกลนคร-นครพนม) อีกเส้นทางหนึ่ง คือ R12 ซึ่งเริ่มจากเมืองท่าแขกไปถึงตอนกลางประเทศเวียดนามที่จังหวัด ฮาดิงห์อันเป็นที่ตั้งของท่าเรือ หุ่งอ่าง ท่าเรือน้ำลึกของเวียดนามได้สั้นที่สุด ด้วยระยะทางเพียง 330 กิโลเมตร และตามถนน สาย 1A ในเวียดนาม สามารถเดินทางไปยังกรุงฮานอย ด้วยระยะทางเพียง 650 กิโลเมตร และสามารถเข้าสู่ฝั่งเสียง มณฑลหนานหนิง ประเทศจีน ในระยะทางเพียง 1,029 กิโลเมตร เท่านั้น ซึ่งจะเป็นการรองรับการเปิดเสรีอาเซียนหรือประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ.2558

ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดสงขลา ระบุว่า ด้านป่าดงเบงชาร์ทมีมูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้
 ราว 2 แสนล้านบาทต่อปี เมื่อรวมกับด้านสะเดา จะมีมูลค่ารวมปีละกว่า 5 แสนล้านบาท ถือว่าสูง
 ที่สุดเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากด้านศุลกากรท่าเรือกรุงเทพฯ แต่ทั้ง สองด้านนี้กำลังเผชิญ
 ภาวะวิกฤติเรื่องความแออัดของสถานที่และปัญหาการจราจร ด้านป่าดงเบงชาร์ทและด้านสะเดาเป็น
 ภาพสะท้อนที่ดี ของเมืองชายแดนที่ไม่ใช่พื้นที่ที่อยู่ติดขอบแดนอันไกลโพ้นขาดการพัฒนาอีก
 ต่อไป แต่กลับกลายเป็นเขตเศรษฐกิจใหม่ที่คึกคักด้วยผู้คนและการสร้างโอกาสให้กับทั้งนักธุรกิจ
 นักท่องเที่ยว แรงงานต่างชาติ ที่ต่างเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่สัญจรและขนส่งสินค้าอย่างสะดวก
 จังหวัดสงขลาจึงได้ถูกเลือกให้เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ถูกเสนอให้มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้น
 เนื่องจากเป็นพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย เหมาะกับการเป็นหนึ่งในประตูสู่อาเซียน อีกทั้งมีด้าน
 ศุลกากรชายแดนที่สำคัญอย่างด้านสะเดาและด้านป่าดงเบงชาร์ท ซึ่งทั้งสองด้านนี้มีมูลค่าการค้า
 รวมกันในปี 2557 กว่า 488,762 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 50 ของมูลค่าการค้าผ่านด้าน
 ศุลกากรชายแดนประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ออกประกาศวันที่ 19 มกราคม
 2558 เรื่องกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 1 ประกอบด้วย 5 จังหวัด (6 พื้นที่ชาย
 แดน) ได้แก่ 1) จังหวัดตาก 2) จังหวัดมุกดาหาร 3) จังหวัดสระแก้ว 4) จังหวัดตราด 5) จังหวัด
 สงขลา และต่อมาได้ออกประกาศกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 เมื่อวันที่ 24
 เมษายน 2558 ได้แก่ 1) จังหวัดกาญจนบุรี 2) จังหวัดเชียงราย 3) จังหวัดหนองคาย 4) จังหวัด
 นครพนม 5) จังหวัดนครราชสีมา เพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างฐานการผลิตเพื่อเชื่อมโยงกับอาเซียน
 และพัฒนาเมืองชายแดนโดยใช้กลยุทธ์การสร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ , สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน,
 สนับสนุน SMEs และการลงทุนต่อเนื่องของไทย และจัดระเบียบพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน

เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2554 ได้มีการเปิดสะพานมิตรภาพแห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน)
 นครพนมจึงได้กลายเป็นจังหวัดที่ได้รับการจับตามองว่าเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และกำลังจะ
 กลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุน การขนส่งและการท่องเที่ยวของอนุภาคอินโดจีน ซึ่ง
 การก่อสร้างสะพานแห่งนี้เป็นปัจจัยหนึ่งของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะสนับสนุนการพัฒนา
 เศรษฐกิจ และส่งเสริมการคมนาคมขนส่ง การค้า การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่
 ภาคอีสานตอนบนของไทย ภาคกลางของ สปป.ลาว และภาคกลางของเวียดนาม ตลอดจนเชื่อมต่อ
 เครือข่ายถึงประเทศจีน สะพานแห่งนี้นอกจากเป็นโครงข่ายที่สั้นที่สุดแล้ว ยังเป็นการสนับสนุน
 ระบบการขนส่งที่ส่งเสริมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ทั่วถึงและยั่งยืน เนื่องจากโครงข่าย

ที่เชื่อมสู่ภาคกลางของ สปป.ลาว และเวียดนาม ซึ่งทั้งสองประเทศนี้มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแนวตามความยาวเหนือ-ใต้ ทางภาครัฐของไทยจึงได้ประกาศให้จังหวัดนครพนมเป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 2

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม โดยข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์และแนวทางร่วมประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่สนใจเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เอื้อประโยชน์และคุ้มค่าเสี่ยงต่อการเข้ามาลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษแห่งนี้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยขององค์กร ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร, จำนวนบุคลากรในองค์กรและเงินลงทุนขององค์กรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.2.2 เพื่อศึกษานโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.2.3 เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยขององค์กร ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร, จำนวนบุคลากรในองค์กรและเงินลงทุนขององค์กรที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่แตกต่างกัน

1.3.2 นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.3.3 ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในจังหวัดนครพนม โดยพิจารณาบริษัทที่ได้รับอนุญาต มีจำนวนทั้งสิ้น 455 บริษัท (ข้อมูลอ้างอิงจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครพนม ณ วันที่ 31 มกราคม 2560) เนื่องจากจังหวัดนครพนมนั้นได้กลายเป็นจังหวัดที่ได้รับการจับตามองว่าเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และกำลังจะกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุน การขนส่งและการท่องเที่ยวของอนุภาคอินโดจีน รัฐบาลจึงได้ประกาศให้จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่อยู่ในแผนพัฒนาเป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกับ จังหวัดหนองคาย เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา จะทำการศึกษาวิจัยว่า ด้านข้อมูลทั่วไปขององค์กร ได้แก่ ประเภทธุรกิจขององค์กร จำนวนบุคลากรในองค์กรและเงินลงทุนขององค์กร ด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาตรการกรมสรรพากรและมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ และปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา เนื่องจากผู้วิจัยมีข้อจำกัดด้านเวลาจึงได้กำหนดระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึง เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2560 (รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 7 เดือน)

ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ

1.1) ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปขององค์กร ได้แก่ ประเภทธุรกิจขององค์กร จำนวนบุคลากรในองค์กร เงินลงทุนขององค์กร

1.2) ตัวแปรด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาตรการกรมสรรพากร และมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

1.3) ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

2) ตัวแปรตาม

2.1) การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.5 นิยามศัพท์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง บริเวณพื้นที่ที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจ กำหนดให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งรัฐจะสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สิทธิประโยชน์การลงทุน การบริหารแรงงานต่างด้าวแบบไป-กลับ การให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จและการอื่นที่จำเป็น

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ หมายถึง สิทธิประโยชน์พิเศษที่พึงจะได้รับจากทางภาครัฐเมื่อเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ได้แก่ 1) มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 2) มาตรการกรมสรรพากร 3) มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม หมายถึง ความเชื่อมั่นหรือความคาดหวังที่มีต่อเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อมั่นไว้วางใจ

ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม หมายถึง ผลรวมของภาพลักษณ์ด้านต่างๆที่โดดเด่น อันเป็นที่รู้จักและเป็นที่น่าจดจำที่เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เชิงวิชาการ

1.6.1 เนื่องจากนครพนม เป็นจังหวัดที่ทางภาครัฐเพิ่งประกาศเป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ทำให้การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมครั้งนี้ ถือเป็น การสร้างองค์ความรู้และผลงานทางวิชาการใหม่ให้แก่วงการวิชาการ

1.6.2 ตัวแปรที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดของงานวิจัยครั้งนี้ยังไม่มีผู้ทำการศึกษา ซึ่งสามารถเป็นแนวทางต่อยอดเพื่อปรับปรุงในการทำวิจัยของผู้ที่สนใจจะศึกษาในครั้งต่อไปได้

1.6.3 เป็นประเภทงานวิจัยที่มีจำนวนน้อยและไม่ค่อยมีผู้ทำการศึกษา ด้วยเหตุนี้ทำให้การศึกษางานวิจัยครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางและข้อมูลทางวิชาการที่สำคัญ

เชิงปฏิบัติ

1.6.4 ทางรัฐบาลได้ประกาศให้จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่อยู่ในแผนพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะ 2 ด้วยเหตุนี้จึงเล็งเห็นถึงความน่าสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม เพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมที่สนใจเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

1.6.5 จังหวัดนครพนมเป็นหนึ่งในจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีพื้นที่ชายแดนติดกับสปป. ลาว จังหวัดนครพนมจึงถือเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงที่น่าจับตามองเป็นพิเศษ เนื่องจากมีโครงการพัฒนาต่างๆที่โดดเด่นในปัจจุบัน โดยเฉพาะการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

และระบบโลจิสติกส์ ที่จะกลายเป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาให้เป็นฐานการผลิตใหม่ของภาคอุตสาหกรรมอันเอื้อประโยชน์ต่อภาครัฐสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงานในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเขตอื่นๆ ให้ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่สนใจเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

1.6.6 เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องสำหรับเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเขตอื่นๆ ให้มีศักยภาพและตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่สนใจเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษนั้นๆ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม โดยได้ทำการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยขององค์กร
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ
- 2.3 ภาพรวมของเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 การพัฒนารอบแนวคิดในงานวิจัย

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยขององค์กร

2.1.1 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับองค์กร

ความหมายขององค์กร

ธงชัย สันติวงษ์ (2533) กล่าวว่า องค์กร หมายถึง รูปแบบการทำงานของมนุษย์ที่มีลักษณะการทำงานเป็นกลุ่มและมีการประสานงานกันตลอดเวลา ตลอดจนต้องมีการกำหนดทิศทาง มีการจัดระเบียบวิธีทำงานและการติดตามวัดผลสำเร็จของงานที่ทำอยู่เสมอด้วย

Pfiffner and Sherwood (1965) นิยามว่า องค์กร เป็นกระบวนการที่มีแบบแผนซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลจำนวนมากเกินกว่าที่จะมาพบกันได้หมด บุคคลเหล่านี้ต่างก็มาปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและมีความสัมพันธ์กันอย่างจริงจังและต่างก็มีจุดมุ่งหมายในผลสำเร็จที่ตั้งหวังไว้ร่วมกัน

Kahn and Katz (1966) และ Chester (1970) ได้สรุปว่า องค์กร หมายถึง หน่วยงานทางสังคมที่มีบุคคลจำนวนมากมาร่วมแรงร่วมใจประสานกันทำงาน หรือกิจกรรมที่มีความซับซ้อนอย่างมีระบบ และร่วมกันตัดสินใจแก้ปัญหาเพื่อให้บรรลุทั้งเป้าหมายส่วนบุคคลและเป้าหมายองค์กร

Hackman, Lawler, and Porter (1975) ได้นิยามองค์กร คือ หน่วยงานซึ่งมีคนจำนวนมากร่วมมือร่วมใจกันที่จะทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ที่มีระเบียบแบบแผนชัดเจนแน่นอนและมีเหตุผล

จากนิยามข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า องค์กรนั้นหมายถึง รูปแบบของการทำงานของหน่วยงานที่มีบุคคลจำนวนมาก ซึ่งทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องตามนโยบายและเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ร่วมกัน

ประเภทขององค์กรแบ่งได้ ดังนี้ (สาวิตรี ชีวะสาธน์, 2554)

แบ่งตามความมุ่งหมายที่จัดตั้งขึ้น

องค์กรเพื่อผลประโยชน์ร่วมของสมาชิก (Mutual-benefit) เช่น พรรคการเมือง สมาคม และสหกรณ์ เป็นต้น

องค์กรเพื่อธุรกิจ (Business Concern) เช่น บริษัท ห้างร้าน และ ธนาคาร เป็นต้น

องค์กรเพื่อสาธารณะ (Commonweal Organization) เช่น กระทรวง ทบวง กรม กอง เป็นต้น

องค์กรเพื่อการบริการ (Service Organization) เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล เป็นต้น

แบ่งตามหลักการจัดระเบียบภายในองค์กร

องค์กรรูปนัย (Formal Organization) ซึ่งเป็นองค์กรที่มีระเบียบแบบแผน มีโครงสร้างที่ชัดเจน

องค์กรอุปนัย (Informal Organization) คือการที่กลุ่มบุคคลมารวมตัวกันเป็นสังคมที่ไม่มีระเบียบแบบแผน ไม่มีรูปแบบเฉพาะ โครงสร้างหลวมๆ โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแบบไม่เป็นทางการ โดยอาจมีความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยมและรสนิยมที่ตรงกัน

นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งองค์กรออกเป็น 2 แบบได้แก่ (สุวรรณิ วัฒนาวณิชศาสตร์, 2547) องค์กรแบบแนวตั้ง (Vertical Organization) คือ องค์กรที่มีชั้นการบังคับบัญชา (Chain of Command) ลดหลั่นกันลงมา เช่นงานทางการทหาร และงานประเภทโรงงาน

องค์กรแบบแนวนอน (Horizontal Organization) เป็นรูปแบบขององค์กรที่เหมาะสมกับงานที่ต้องการการปรึกษาหารือร่วมกัน เช่น งานด้าน วิชาการและงานวิชาชีพ

ในการทำงานในองค์กรที่ต้องมีการตัดสินใจว่าจะทำอะไรบ้าง จะรายงานเรื่องราวต่างๆกับใคร วิธีหนึ่งของการจัดโครงสร้างองค์กร และการสร้างสรรค์องค์กร คือการจัดผังแสดงโครงสร้างองค์กร (Organization Chart) ซึ่งเป็นการจัดผังที่แสดงตำแหน่งต่างๆ ทั้งหมดในองค์กรและความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่แต่ละหน่วยงาน รวมทั้งแสดงตำแหน่งต่างๆที่เชื่อมโยงกัน ทั้งแนวดิ่งและแนวนอนอย่างมีระบบเพื่ออำนวยความสะดวกการบริหาร

รูปแบบของ โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างองค์กรเป็นแบบแผนที่กำหนดขอบเขตของงานและความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่

1) โครงสร้างองค์กรระบบราชการ (Bureaucratic Structure) เป็นลักษณะโครงสร้างองค์กรซึ่งมีความซับซ้อนสูง มีความเป็นทางการสูง เป็นระบบการจัดการ โดยถือเกณฑ์โครงสร้างงานที่เป็นทางการของอำนาจหน้าที่ ซึ่งกำหนดไว้อย่างเคร่งครัดมีการติดตามการทำงานอย่างรัดกุม ทำให้โครงสร้างองค์กรแบบนี้บางครั้งขาดความยืดหยุ่นเพราะมีขั้นตอนมากและทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน

2) โครงสร้างองค์กรแบบมีชีวิต (Organic Structure) เป็นโครงสร้างองค์กรที่มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีกฎเกณฑ์และข้อบังคับเล็กน้อย มีความเป็นทางการน้อยกว่าระบบราชการ สามารถยืดหยุ่นได้ มีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้แก่พนักงานผู้ปฏิบัติตาม

3) โครงสร้างองค์กรแบบแมทริกซ์ (Matrix Structure) มีการพัฒนาแรกเริ่มจากการมีเป้าหมายของความสำเร็จตามโครงการ โครงสร้างของงานในโครงการมีการมอบหมายให้กับผู้ชำนาญการจากแผนกงานที่มีหน้าที่ไปปฏิบัติในหนึ่งโครงการหรือมากกว่าหนึ่งโครงการ

4) โครงสร้างองค์กรแบบงานหลัก (Line or Hierarchy Organization Structure) คือ แต่ละหน่วยงานมีการกำหนดการสั่งการและการควบคุมผ่านสายบังคับบัญชาตามลำดับชั้นจากผู้บริหาร

ระดับสูงไปยัง ผู้ได้บังคับบัญชาอันดับรองลงมา ซึ่งเจ้าหน้าที่แต่ละหน่วยจะรับคำสั่ง คำแนะนำและ รายงานต่อผู้บังคับบัญชาคนเดียว

5) โครงสร้างองค์กรแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา (Line and Staff Organization Structure) การจัดโครงสร้างขององค์กรนี้จะมีหน่วยงานที่ปรึกษาเข้ามา เพื่อช่วยศึกษาค้นคว้าให้คำแนะนำ ให้บริการและแก้ปัญหาต่างๆ ให้หน่วยงานหลัก หน่วยงานที่ปรึกษานี้จะเป็นอิสระขึ้นตรงกับผู้บริหารในฝ่ายหรือแผนกนั้นๆ

6) การจัดองค์กรตามโครงการ (Project Structures) คือ โครงสร้างที่เกิดขึ้นเมื่อมีโครงการหรือปัญหาใหม่เข้ามา ผู้บริหารจะตั้งทีมงานขึ้นเป็นกลุ่มเพื่อจัดการกับโครงการดังกล่าวและเมื่อโครงการนั้นสิ้นสุดหน่วยงานนั้นๆ จะถูกยุบลงไปด้วย

2.1.2 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับชื่อเสียงองค์กร

ความหมายของชื่อเสียงขององค์กร (Corporate reputation)

Grunig and Hung (2006) ให้คำนิยามว่าชื่อเสียง คือ การที่กลุ่มประชาชนจดจำอะไรที่เกี่ยวกับองค์กรและพูดถึงองค์กรว่าเป็นอย่างไร

Bromley (1993) ให้คำนิยามว่าชื่อเสียง คือ อะไรก็ตามที่บุคคลรวบรวม จดจำ แล้วพูดมันออกมา หรือ เป็นความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งของ

Walker (1998) ให้คำนิยามว่าชื่อเสียง หมายถึง ภาพสะท้อนของบริษัทในช่วงเวลาหนึ่ง ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรู้และถ่ายทอดออกมาทางความคิดเห็นและคำพูด

Fombrun (1996) อธิบายว่า ชื่อเสียง คือผลรวมของภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ (Sum of Images) ขององค์กรใดองค์กรหนึ่งที่มีอยู่ในใจของกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการรับรู้ (Perceptual Representation) เกี่ยวกับการกระทำในอดีต (Past Actions) และสิ่งที่จะเกิดขึ้น (Future Prospects) เกี่ยวกับบริษัท ซึ่งบ่งชี้ถึงความดึงดูดใจโดยรวม (Overall Appeal) เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่นๆ

Aula and Mantere (2008) อธิบายว่าชื่อเสียง เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงทุนที่ไม่สามารถสัมผัสได้ขององค์กร (Intangible Organizational Capital) และสื่อผ่านทางแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจ (Trust) ความเคารพ (Respect) และทุนทางสังคม (Social Capital) ขององค์กรนั้น ๆ โดยที่เครือข่ายการสื่อสารภายในองค์กรซึ่งมีรากฐานจากความเชื่อไว้วางใจที่สมาชิกมีให้กัน (Trust) จะเป็นปัจจัยสำคัญที่เชื่อมโยงไปสู่การสร้างสมชื่อเสียงขององค์กรในสังคมภายนอก จากนิยามข้างต้นสามารถแบ่งชื่อเสียงองค์กรออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

- 1) ชื่อเสียง คือการตระหนักรู้
- 2) ชื่อเสียง คือการประเมิน
- 3) ชื่อเสียงเปรียบเสมือนทรัพย์สินที่มีค่า

องค์กรที่มีชื่อเสียงดีกว่า จะได้เปรียบในการแข่งขันมากกว่าองค์กรที่มีชื่อเสียงด้อยกว่า โดยจะมีแนวคิดการวัดชื่อเสียงขององค์กรแบ่งออกเป็น 3 แนวคิด คือ

แนวคิดที่ 1 การวัดชื่อเสียงขององค์กรจากความคาดหวังเชิงสังคมซึ่งประชาชนมีต่อองค์กร ความคาดหวังของสังคมได้ใน 2 มิติ คือ

- 1) การแสดงให้เห็นถึงศักยภาพขององค์กร (Corporate Ability)
- 2) การแสดงความรับผิดชอบต่อองค์กรที่มีต่อสังคม (Corporate Social Responsibility)

ซึ่งพิจารณาจาก

- 2.1) การนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ
- 2.2) การปฏิบัติตัวเป็นพนักงานที่ดีขององค์กร
- 2.3) การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม
- 2.4) ความเชื่อมั่นจากนักลงทุนเพื่อร่วมลงทุนกับองค์กร

แนวคิดที่ 2 การวัดชื่อเสียงขององค์กรจากบุคลิกภาพขององค์กร (Corporate Personality) แนวทางนี้มุ่งเน้นการพิจารณาความแตกต่างขององค์กรโดยใช้การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบุคลิกภาพที่ต่างกันไปในแต่ละองค์กร

Aaker (1997) ได้วิจัยการรับรู้บุคลิกภาพตราสินค้าของผู้บริโภค โดยใช้เกณฑ์เดียวกับการวัดบุคลิกภาพของมนุษย์ ต่อมา Chun, Davies, Roper, and Vinhas (2003) ได้นำมาตรวัดไปพัฒนาต่อโดยมาตรวัดบุคลิกภาพขององค์กร ประกอบด้วย 7 มิติ คือ

- 1) การเป็นที่ยอมรับ
- 2) ความกล้าได้กล้าเสีย
- 3) มีความสามารถ
- 4) ความไม่มีน้ำใจ
- 5) ความทันสมัย
- 6) ความเป็นกันเอง
- 7) ความก้าวร้าว

แนวคิดที่ 3 การวัดชื่อเสียงขององค์กรจากความไว้วางใจ (Trust)

Berens and van Riel (2004) พิจารณาจากการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อองค์กร 3 มิติ คือ

- 1) ความซื่อสัตย์ (Honesty)
- 2) ความเชื่อถือได้ (Reliability)
- 3) ความดีงามที่องค์กรกระทำ (Benevolence)

ชื่อเสียงของสถาบันหรือองค์กร เกิดจากความรู้สึกในจิตใจของคนเราว่าดี ไม่ดี ชอบ ไม่ชอบ เชื่อถือ ไม่เชื่อถือ ถ้าความเห็นของคนส่วนมากเป็นเช่นไร ภาพลักษณ์ขององค์กรก็จะเป็นเช่นนั้น ถ้าผลออกมาไม่ดีหรืออยู่ระดับปานกลาง ทางองค์กรควรรีบสร้างภาพลักษณ์ให้ดีขึ้น หากมีภาพลักษณ์ที่แย่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรล้มเหลวได้ (ปภาภรณ์ วศิษฏ์นิภูวัฒน์, 2534)

กระบวนการเกิดชื่อเสียงจะเกิดได้จากการรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ผ่านสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร ประกอบกับองค์ประกอบเฉพาะของปัจเจกบุคคล เช่น การได้เห็น การได้สัมผัส การได้ยิน และการรับรู้เหล่านั้นเป็นความประทับใจในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพและปริมาณของการจดจำได้ ถ้าหากประทับใจมากก็จะสามารถจดจำได้มากและเป็นระยะยาวนาน

การประชาสัมพันธ์หรือการสื่อสารองค์กร เป็นการสื่อสารเชิงบูรณาการคือ การประสานประสานของการสื่อสารทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารภายในองค์กรสู่พนักงานและการสื่อสารภายนอกสู่ลูกค้าและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร ซึ่งถือเป็นมิติของการสื่อสารที่หลากหลาย ทำให้การบริหารองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดกับองค์กรให้ได้ภาพลักษณ์องค์กรที่เป็นภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ (พรทิพย์ พิมลสินธุ์, 2552)

สิ่งที่ก่อให้เกิดชื่อเสียงองค์กร

พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (2552) ได้อธิบายถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดชื่อเสียงขององค์กรไว้ว่า

1) เป็นองค์กรที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสาธารณชนเป็นหน้าที่หลักของการประชาสัมพันธ์คือการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเป้าหมายภายในหรือภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อถือ ความศรัทธาต่อองค์กร

2) เป็นองค์กรที่มีสินค้าและบริการที่ดี คือสินค้าต้องมีคุณภาพและบริการที่ประทับใจ

3) เป็นองค์กรที่มีความปลอดภัยและลดมลพิษในการทำธุรกิจ เป็นองค์กรที่มีระบบในเรื่องความปลอดภัย พนักงานทำงานด้วยความสุข มีระบบป้องกันภัยหรือเป็นองค์กรที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

4) เป็นองค์กรที่มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ มีการบริหารจัดการที่สูงด้วยประสิทธิภาพ สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดผลิตสินค้าหรือบริการที่มีประสิทธิภาพให้แก่สังคมได้

5) เป็นองค์กรที่ทำประโยชน์แก่เศรษฐกิจและสังคมโดยรวม การที่องค์กรเป็นส่วนหนึ่งของสังคมก็ย่อมมีหน้าที่สร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่สังคม การสร้างงานพัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น การมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจ ประกอบกับองค์กรที่ประกอบกิจการต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่ส่วนรวมเป็นสำคัญ

6) เป็นองค์กรที่มีพนักงานที่มีคุณภาพ พนักงานทำงานด้วยใจรัก มีจิตใจของการบริการที่ดีให้แก่ผู้ที่มาติดต่อด้วย หรือบุคคลที่ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรจะเจริญเติบโตได้นั้นต้องมีพนักงานที่ดี

7) เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม องค์กรต่างๆ ที่ดำเนินธุรกิจต้องคำนึงถึงการเป็นองค์กรที่ต้องสนับสนุน ช่วยเหลือ หรือเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

8) เป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานภายในกรอบของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ประเพณีและวัฒนธรรม องค์กรที่ดำเนินธุรกิจเป็นที่ยอมรับแก่สมาชิกของสังคมได้ต้องมีความประพฤติอยู่ภายในกรอบของกฎหมายบ้านเมือง สืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม มีความซื่อสัตย์ด้วยการเสียภาษีอย่างถูกต้อง ซึ่งถือเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยตรงอีกด้วย

9) เป็นองค์กรที่เจริญก้าวหน้าทันสมัย องค์กรใดที่มีความเจริญก้าวหน้าทันสมัยย่อมมีความคล่องตัวในการปรับตัวให้ทันกับความต้องการของสังคม สินค้าและบริการย่อมมีประสิทธิภาพตามมาเช่นกัน

2.1.3 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือองค์กร

ความหมายของความเชื่อใจไว้วางใจ

มีผู้ให้นิยามของความเชื่อใจไว้วางใจแตกต่างกันไปตามสาขาวิชาต่างๆ ทั้งในด้านสังคมวิทยา รัฐศาสตร์การตลาด และทางด้านการแพทย์ เป็นต้น เช่น

Deshpandé, Moorman, and Zaltman (1992) ได้นิยามความเชื่อใจไว้วางใจไว้ว่า เป็นการเจตนาแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความเชื่อใจไว้วางใจที่มีต่อผู้ที่มีส่วนร่วมซึ่งเกิดจากการที่ผู้เชื่อใจไว้วางใจ ไม่สามารถพึ่งพาหรือช่วยเหลือตัวเองหรือขาดความรู้

Anderson and Weitz (1990) กล่าวว่าความเชื่อใจไว้วางใจ คือ ความเชื่อใจ เชื่อมั่นหรือคาดหวังที่มีต่อหุ้นส่วนซึ่งเป็นผลมาจากความรู้ ความชำนาญ ความน่าเชื่อถือหรือเจตนาของผู้ที่เป็นหุ้นส่วน

Hall, Pawlson, and Thom (2004) ได้นิยามความเชื่อใจไว้วางใจไว้ว่า การเต็มใจหรือยินยอมให้ผู้ได้รับความเชื่อใจไว้วางใจทำในสิ่งที่ผู้เชื่อใจไว้วางใจสามารถช่วยเหลือตนเองหรือทำเองได้

Baier (1986) ให้คำจำกัดความว่า ความเชื่อใจไว้วางใจ คือ ความเชื่อมั่นในผู้อื่นว่าเขาจะกระทำทุกวิถีทางในการปกป้องผลประโยชน์ของเรา และจะไม่ทำร้ายหรือเอาเปรียบเรา ดังนั้นความเชื่อใจไว้วางใจจึงสัมพันธ์กับจุดอ่อนที่เกิดจากความไม่แน่นอนในพฤติกรรมของผู้อื่นในอนาคต

Sztompka (1999) ให้คำจำกัดความของความเชื่อใจไว้วางใจว่า คือ การพนันหรือการคาดเดา (Bet) ต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของผู้อื่นในอนาคต และกล่าวว่าความเชื่อใจไว้วางใจประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ความสม่ำเสมอ (Regularity) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) การเป็นตัวแทน (Representativeness) ความยุติธรรม (Fairness) ความพร้อมรับผิดชอบ (Accountability) และความเมตตากรุณา (Benevolence)

จากคำนิยามที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อถือไว้วางใจหมายถึงการเต็มใจยินยอมหรือเชื่อมั่นของผู้ที่ไว้วางใจต่อผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ ในลักษณะความสัมพันธ์ที่จะดำเนินต่อไป ในการที่จะให้ผู้ที่ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจได้กระทำทุกวิถีทางในการปกป้องผลประโยชน์และไม่เอารัดเอาเปรียบผู้ที่ไว้วางใจซึ่งไม่สามารถทำเองได้

2.1.4 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับโรงงาน

พระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2512 (แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ. 2518 และ 2522) และ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติโรงงานเป็นกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมและกำกับดูแลการตั้ง และประกอบกิจการโรงงานเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศ หรือของสาธารณชน การป้องกันเหตุเดือดร้อน รำคาญ การป้องกันความเสียหาย ป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือ สิ่งแวดล้อม พระราชบัญญัติโรงงานได้รับการประกาศใช้ เป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2482 แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี พ.ศ. 2503 ถูกยกเลิก ไปในปี พ.ศ. 2512 และได้ใช้พระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2512 แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ พ.ศ. 2518 และ 2522 จนถึงต้นปี พ.ศ. 2535 จึงได้ถูกประกาศยกเลิกและเริ่มใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 แทน

ความหมายของโรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2554)

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ได้กำหนดความหมายของโรงงานไว้ดังนี้

โรงงาน หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้า แรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักร หรือไม้ก็ตาม สำหรับทำผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความหมายของเครื่องจักร (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2554)

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ได้กำหนดความหมายของเครื่องจักรไว้ดังนี้

เครื่องจักร หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อให้เกิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ไฟวิล ปูล เล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

ความหมายของคนงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2554)

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ได้กำหนดความหมายของคนงานไว้ดังนี้

คนงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า โรงงาน จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือเทียบเท่า หรืออาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไป และเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง พ.ศ. 2535

การกำหนดแบ่งประเภทของโรงงาน

โรงงานแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการควบคุม การป้องกันเหตุเดือดร้อน รำคาญ การป้องกันความเสียหาย และการป้องกันอันตราย ตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม คือ

โรงงานจำพวกที่ 1 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาด ที่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ทันที

โรงงานจำพวกที่ 2 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาด ที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน

โรงงานจำพวกที่ 3 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งจะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการ

ผู้วิจัยได้กำหนด พิจารณาบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด นครพนมให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ 31 มกราคม 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 455 บริษัท เงินลงทุนรวม 6,434.18 ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน 4,966 คน โดยแบ่งประเภทของโรงงานตามจำพวกโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2535 แบ่งออกเป็น 3 จำพวก ดังนี้

โรงงานจำพวกที่ 1 คือ โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักร 5-20 แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงาน 7-20 คน (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ 3) โรงงานกลุ่มนี้สามารถประกอบกิจการได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงและประกาศกระทรวง

โรงงานจำพวกที่ 2 คือ โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า 20 แรงม้าแต่ไม่เกิน 50 แรงม้าและ/หรือมีจำนวนคนงาน 21-50 คน (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ 3) เป็นโรงงานที่ไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเช่นเดียวกับโรงงานจำพวกที่ 1 และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการ โรงงานต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

โรงงานจำพวกที่ 3 คือ โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า 50 แรงม้า และ/หรือ มีจำนวนคนงานมากกว่า 50 คน หรือเป็นโรงงานที่มีมลภาวะ เป็นโรงงานที่ต้องรับใบอนุญาตก่อนจึงจะตั้งโรงงานได้ โดยผู้ประกอบการจะต้องทำใบขออนุญาต ได้แก่ แบบ รง.3 คือ แบบคำขอรับใบอนุญาต และแบบ รง.4 คือ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน นอกจากนี้ ยังมีแบบ รง.3/1 คือ แบบขอต่ออายุใบอนุญาต และแบบ รง.3/2 คือแบบคำขอรับโอนใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งจะใช้ในกรณีที่มีการซื้อ เช่า หรือเช่าซื้อ โรงงาน รวมถึงการรับเป็นมรดก เป็นต้น

2.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ

การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ

การจัดโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียน เพื่อให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจใกล้เคียงกันได้อยู่ในหมวดเดียวกัน เพื่อความเหมาะสมในการเปรียบเทียบระหว่างกันและเป็นข้อมูลด้านการลงทุนได้อย่างเหมาะสม โดยแนวทางการจัดกลุ่มนั้นให้สามารถสะท้อนประเภทธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนได้ชัดเจน และสะท้อนให้เห็นถึงอุตสาหกรรมของประเทศได้มากขึ้น

หลักเกณฑ์การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ

พิจารณาจัดบริษัทตามประเภทธุรกิจที่สร้างรายได้ให้บริษัทเกินร้อยละ 50 เป็นสำคัญ

หากไม่มีธุรกิจใดสร้างรายได้ให้บริษัทเกินร้อยละ 50 จะใช้เกณฑ์ด้านกำไรพิจารณาเป็นเกณฑ์รอง ทั้งนี้ ตลาดหลักทรัพย์อาจพิจารณาใช้หลักเกณฑ์อื่นๆ ประกอบตามความเห็นสมควร

ในกรณีที่บริษัทจดทะเบียนดำเนินธุรกิจโดยผ่านการถือหุ้นในบริษัทย่อยหลายแห่ง (Holding Company) บริษัทจะถูกจัดตามประเภทธุรกิจของบริษัทย่อยที่สร้างรายได้หลักให้แก่บริษัท

ปัจจุบัน ตลาดหลักทรัพย์จัดบริษัทจดทะเบียนใน SET ตามกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ โดยในปี 2558 เป็นต้นไป จะมีการจัดบริษัทจดทะเบียนใน mai ตามกลุ่มอุตสาหกรรมด้วย

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Agro & Food Industry) ธุรกิจเกี่ยวกับการเพาะปลูก ทำป้าไม้ ทำปศุสัตว์ แปรรูป ผลิตผลทางการเกษตรและผลิต อาหารและเครื่องดื่ม	ธุรกิจการเกษตร (Agribusiness)	ธุรกิจที่ทำการเพาะปลูก ปศุสัตว์ ประมง ป้าไม้ แปรรูป ช้าแหละและเก็บรักษาสินค้า เกษตร รวมถึงตัวแทน จำหน่ายผลิตผลทางการ เกษตรเบื้องต้น เพื่อนำไปใช้ ต่อในอุตสาหกรรมอื่นๆ ยกเว้น ธุรกิจที่เกี่ยวกับปุ๋ยและ ยาปราบศัตรูพืชที่เป็น เคมีภัณฑ์และกิจการที่ เกี่ยวข้องกับเส้นใย
	อาหารและเครื่องดื่ม (Food & Beverage)	ผลิตอาหารโดยแปรรูปจาก ผลิตผลทางการเกษตร ประกอบกิจการร้านอาหาร ตัวแทนจำหน่ายอาหาร รวมถึงผู้ผลิตเครื่องดื่มต่างๆ
สินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Products) ธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตหรือ ตัวแทนจำหน่ายสินค้าเพื่อการ อุปโภคบริโภคต่างๆ ทั้งที่เป็น สินค้าจำเป็นและสินค้า ฟุ่มเฟือย	แฟชั่น (Fashion)	เป็นผู้ผลิตออกแบบตัวแทน จำหน่ายสินค้า - เครื่องนุ่งห่มรองเท้า เครื่อง หนังกระเป๋า - เจียรไนและแปรรูปอัญมณี เครื่องประดับต่าง ๆ - ผลิตวัตถุดิบสำหรับ อุตสาหกรรม เช่น เส้นใย เส้นด้าย ฟอกหนัง เป็นต้น

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
	<p>ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน (Home & Office Products)</p>	<p>ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าประเภทของใช้ในครัวเรือน หรือสำนักงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายของใช้ในครัวเรือน เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องตกแต่ง - บ้าน อุปกรณ์กีฬา ของเล่น และเครื่องครัว เป็นต้น - ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ส่องสว่าง เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน และสำนักงาน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น - ผู้ผลิตของใช้สำนักงาน เช่น ปากกาแฟ้ม เอกสารต่างๆ
	<p>ของผู้ใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์ (Personal Products & Pharmaceuticals)</p>	<p>ประกอบด้วยผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สินค้าเพื่อการอุปโภคส่วนตัวต่างๆ เช่น เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวพรรณ น้ำหอม ฝ้ายอ้อม กระจายชำระ - ยา เครื่องมือทางการแพทย์ - สินค้าที่ใช้ไบโอเทคโนโลยีต่างๆ

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
ธุรกิจการเงิน (Financials) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการทางการเงินประเภทต่าง ๆ	ธนาคาร (Banking)	ผู้ประกอบการธุรกิจธนาคารตาม พ.ร.บ.การธนาคาร พาณิชย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกิจการในลักษณะเดียวกันที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษ
	เงินทุนและหลักทรัพย์ (Finance & Securities)	ผู้ประกอบการธุรกิจบริษัทเงินทุน ลิขซึ่งเช่าซื้อ (โดยไม่ใช่ผู้ให้บริการหรือขายสินค้าแก่ลูกค้าโดยตรง) แพลตฟอร์ม บัตรเครดิต สินเชื่อเพื่อการบริโภค บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บริษัทบริหารสินทรัพย์ และผู้ให้บริการด้านธุรกิจ หลักทรัพย์อื่นๆ
	ประกันภัยและประกันชีวิต (Insurance)	ผู้ประกอบการธุรกิจตาม พ.ร.บ. ประกันภัย พ.ร.บ. ประกันชีวิต รวมทั้งกิจการในลักษณะเดียวกัน ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษ

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
<p>สินค้าอุตสาหกรรม (Industrials)</p> <p>ธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตและจัดจำหน่ายวัตถุดิบทั่วไปที่สามารถนำไปใช้ได้หลายอุตสาหกรรม สินค้าขั้นต้นหรือสินค้าขั้นกลาง เครื่องมือและเครื่องจักรต่าง ๆ ที่นำไปใช้ต่อในอุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมยานยนต์</p>	<p>ยานยนต์ (Automotive)</p>	<p>ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตหรือประกอบรถยนต์และยานยนต์ ประเภทต่าง ๆ - ผลิต ตัวแทนจำหน่ายหรือประกอบ ชิ้นส่วนหรืออะไหล่รถยนต์ - ให้บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ - จัดจำหน่าย และเป็นศูนย์จำหน่ายรถยนต์ ทั้งมือหนึ่งและมือสอง
	<p>วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร (Industrial Materials & Machine)</p>	<p>ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตและจำหน่ายเครื่องจักรเครื่องมือทุกชนิด ทั้งเครื่องจักรกลหนักหรือเบา - อุปกรณ์หรือส่วนประกอบพื้นฐานของเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ ฉนวนไฟฟ้า มอเตอร์ต่าง ๆ - วัตถุดิบที่ใช้ได้ในหลายอุตสาหกรรม ยกเว้น บริษัทที่ผลิตเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ได้เฉพาะในหมวดธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง โดยไม่สามารถใช้กับการผลิตสินค้าในหมวดอื่นได้เลย

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
	บรรจุภัณฑ์ (Packaging)	ผู้ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ หรือส่วนประกอบบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้ผลิต บรรจุภัณฑ์ และไม่ได้จัดไว้ในหมวดธุรกิจอื่นๆ
	กระดาษและวัสดุการพิมพ์ (Paper & Printing Materials)	ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย - เยื่อกระดาษ กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษทุกชนิด - หมึกสำหรับการใช้ในการพิมพ์ต่างๆ
	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ (Petrochemicals & Chemicals)	ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย - สินค้าในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เม็ดและผงพลาสติก ผลิตภัณฑ์พลาสติกขึ้นรูปต่างๆ - สารเคมี เคมีภัณฑ์พื้นฐาน เคมีภัณฑ์แปรรูปต่างๆ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยกเว้น การผลิตสินค้าพลาสติกขึ้นรูปเพื่อเป็นอุปกรณ์ ชิ้นส่วนหรือเครื่องประกอบของสินค้าขั้นสุดท้าย
	เหล็ก (Steel)	ผู้ผลิตและแปรรูป หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็ก หรือมีส่วนประกอบจากเหล็กเป็นส่วนใหญ่เช่นสแตนเลส เป็นต้น

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
<p>อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (Property & Construction)</p> <p>กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ผลิต วัสดุก่อสร้าง ผู้พัฒนา และบริหารอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงบริการก่อสร้างและงาน วิศวกรรม</p>	<p>วัสดุก่อสร้าง (Construction Materials)</p>	<p>ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายวัสดุ ก่อสร้าง วัสดุตกแต่งต่างๆ ที่ ไม่ใช่เหล็ก รวมถึงสุขภัณฑ์</p>
	<p>บริการรับเหมาก่อสร้าง (Construction Services)</p>	<p>ผู้ให้บริการและให้คำปรึกษา เกี่ยวกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสิ่ง ปลูกสร้างอื่น ๆ เช่น บ้าน จัดสรร อาคารชุด นิคม อุตสาหกรรม ศูนย์การค้า ถนน สะพาน รวมถึงการให้บริการ รับเหมาดกแต่งภายใน - ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ โครงการก่อสร้าง ระบบ วิศวกรรม และงานออกแบบที่ เกี่ยวกับบริการรับเหมาก่อสร้าง
	<p>พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Property Development)</p>	<p>ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ ขายหรือให้เช่ารวมถึงบริหาร จัดการเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ เช่น นิคมอุตสาหกรรม อาคารชุด หมู่บ้าน ที่ดิน เป็น ต้น - ตัวแทนหรือนายหน้าขาย หรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ และกองทรัสต์เพื่อการลงทุน ในอสังหาริมทรัพย์ (Property Fund & Real Estate Investment Trusts)	- กองทุนรวมหรือกองทรัสต์ที่มีวัตถุประสงค์นำเงินไปลงทุนใน อสังหาริมทรัพย์ต่างๆ รายได้มาจาก ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไรจากการซื้อขาย อสังหาริมทรัพย์
ทรัพยากร (Resources) ธุรกิจเกี่ยวกับการแสวงหา หรือ จัดการทรัพยากรต่าง ๆ เช่น การผลิตและจัดสรรเชื้อเพลิง พลังงานและการทำเหมืองแร่ เป็นต้น	พลังงานและสาธารณูปโภค (Energy & Utilities)	ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับ - ผลิต สํารวจ ขุดเจาะ ถักน และตัวแทนจำหน่ายพลังงาน ธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ เช่น น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ - ผู้ให้บริการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา และแก๊ส
	เหมืองแร่ (Mining)	ผู้สำรวจแร่ ทำเหมืองแร่ ถลุงแร่ ตัวแทนจำหน่ายแร่ โดยแร่ เหล่านี้เป็นแร่ธาตุ ต่าง ๆ ทั้งที่ เป็นโลหะและอโลหะ แต่ไม่ รวมแร่ธาตุที่ให้พลังงาน

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
<p>บริการ (Services)</p> <p>ธุรกิจในสาขาบริการต่าง ๆ ยกเว้น บริการทางการเงินและ บริการด้านข้อมูลสารสนเทศ หรือเทคโนโลยี หรือเป็น บริการที่ถูกจัดไว้ในกลุ่ม อุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจ อื่นแล้ว</p>	<p>พาณิชย์ (Commerce)</p>	<p>พิจารณาจาก 2 ปัจจัยประกอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ให้บริการจำหน่ายสินค้าทั้งแบบค้าปลีกและค้าส่งให้แก่ผู้บริโภค ทั้งที่มีหน้าร้านเป็นสถานที่จัดจำหน่าย เช่น ห้างร้าน ห้างสรรพสินค้า ดิสเคาท์ สโตร์ ซูเปอร์สโตร์ ร้านสะดวกซื้อ และการขายที่ไม่มีหน้าร้านเช่นขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - สินค้าที่จำหน่ายต้องเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายสำหรับผู้บริโภคจะเป็นสินค้าจากหลายหมวดก็ได้
	<p>การแพทย์ (Health Care Services)</p>	<p>ผู้ให้บริการทางการแพทย์ ทันตแพทย์ ศัลยกรรมความงาม การฟื้นฟูสุขภาพและ สมรรถภาพทางกายอื่นๆ</p>

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
	สื่อและสิ่งพิมพ์ (Media & Publishing)	ประกอบด้วยผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายสื่อ ดังนี้ - สื่อด้านต่างๆ ได้แก่ 1) สื่อบันเทิง เช่นดนตรี ภาพยนตร์ ละครรายการบันเทิงต่าง ๆ รวมถึงโรงภาพยนตร์ โรงละคร 2) ผู้กระจายภาพและเสียง สถานีวิทยุและโทรทัศน์ 3) ผู้ผลิตและจัดทำสื่อโฆษณา - สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น โรงพิมพ์ สำนักพิมพ์ และผู้ผลิตหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์อื่นๆ
	บริการเฉพาะกิจ (Professional Services)	ผู้ให้บริการเฉพาะด้านต่างๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้หมวดธุรกิจใด เช่น การศึกษา ที่ปรึกษาทางธุรกิจ ผู้ให้บริการบำบัดของเสีย รวมถึงบริการเฉพาะกิจให้กับภาคธุรกิจอื่นๆที่ไม่ได้ถูกจัดไว้ในหมวดธุรกิจใด

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
	การท่องเที่ยวและสันทนาการ (Tourisms & Leisure)	ประกอบด้วย - ผู้ประกอบการโรงแรมและที่พักชั่วคราวต่างๆ และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น บริษัทนำเที่ยว - ผู้ประกอบกิจการสถานที่เพื่อการพักผ่อน สันทนาการ ทักษศึกษา เช่น สวนสัตว์ สถานบันเทิง สถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา
	ขนส่งและโลจิสติกส์ (Transportation & Logistics)	ประกอบด้วยผู้ประกอบการต่อไปนี้ - การขนส่งในทุก ๆ ช่องทาง เช่นขนส่งทางอากาศ (สนามบิน สายการบิน) ขนส่งทางน้ำ (ท่าเรือ บริษัทเดินเรือ) ขนส่งทางรถไฟและทางบก อื่นๆ และผู้รับส่งสินค้าแบบครบวงจร - รับฝากสินค้า ให้เช่าคลังสินค้า

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
เทคโนโลยี (Technology) ธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นสินค้าขั้นต้น ชั้นกลางหรือขั้นสุดท้าย และรวมถึงผู้ให้บริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Components)	ผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในเครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป เช่น IC PCB Semiconductor (ยกเว้น ชิ้นส่วนที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้เฉพาะในคอมพิวเตอร์)
	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology)	ประกอบด้วย - ผู้ให้บริการเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลและการสื่อสาร เช่น ผู้ให้บริการเครือข่าย โทรคมนาคม ดาวเทียม เคเบิล ผู้วางระบบ IT ผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จัดทำหรือออกแบบอินเทอร์เน็ต - ผู้ผลิตหรือให้บริการติดตั้งระบบ คอมพิวเตอร์ เมนเฟรม Server - ผู้ผลิตหรือจำหน่ายอุปกรณ์สำหรับเทคโนโลยีนี้ เช่น อุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคมต่าง ๆ ฮาร์ดแวร์ และชิ้นส่วนเฉพาะของคอมพิวเตอร์

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ

กิจการที่เข้าไปลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น มาตรการสนับสนุนด้านภาษี การอำนวยความสะดวกของหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น โดยหากอยู่ในประเภทกิจการที่กำหนดก็จะได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ได้แก่ มาตรการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอ มาตรการของกระทรวงการคลัง

2.2.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2557 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2557 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเป็น 2 กรณี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558)

- 1) กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557
- 2) กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ตารางที่ 2.2 สิทธิประโยชน์กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557

กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (13 กลุ่มอุตสาหกรรม)
-ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจาก หลักเกณฑ์ปกติ 3 ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี	-ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัด วงเงินร้อยละ 100 ของเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุน หมุนเวียน

ตารางที่ 2.2 สิทธิประโยชน์กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 2/2557 (ต่อ)

กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (13 กลุ่มอุตสาหกรรม)
-หากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปีแล้วให้ได้ สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนใน อัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปีนับจาก วันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษี	-ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ ที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็น ระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้น ภาษีเงินได้นิติบุคคล
-ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี	-ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี
-ให้ได้รับอนุญาตให้หักเงินลงทุนในการติดตั้งหรือ ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกร้อยละ 25 ของเงิน ลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคา ตามปกติ	-ให้ได้รับอนุญาตให้หักเงินลงทุนในการติดตั้งหรือ ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกร้อยละ 25 ของเงิน ลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ
-ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร	-ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
-ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุ จำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็น ระยะเวลา 5 ปี	-ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี
-อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ	-อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ
-สิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษีอากร เช่น การถือ ครองที่ดิน การนำช่างฝีมือต่างด้าวมาทำงาน เป็นต้น	-สิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษีอากร เช่น การถือ ครองที่ดิน การนำช่างฝีมือต่างด้าวมาทำงาน เป็นต้น

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558

- หมายเหตุ**
- 1) กิจการในกลุ่ม A1 คืออุตสาหกรรมฐานความรู้ เน้นการออกแบบทำ R&D เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
  - 2) กิจการในกลุ่ม A2 คือกิจการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาประเทศ กิจการที่ใช้เทคโนโลยีสูง อุตสาหกรรมพื้นฐานสำคัญที่มีการลงทุนในประเทศน้อยหรือยังไม่มีการลงทุน

กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

ปัจจุบันคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้กำหนดกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 5 พื้นที่แรกแล้ว โดยแต่ละพื้นที่จะมีกิจการเป้าหมายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับศักยภาพ ข้อจำกัด และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยจัดกลุ่มประเภทกิจการได้เป็น 13 กลุ่มอุตสาหกรรม 62 ประเภทกิจการ และได้กำหนดกิจการเพิ่มเติมอีก 10 ประเภทกิจการเป้าหมายตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 12-16/2558 ลงวันที่ 10 มกราคม 2559 ดังนี้

ตารางที่ 2.3 สิทธิประโยชน์กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กลุ่มกิจการเป้าหมายที่ให้การส่งเสริมในพื้นที่										
13 อุตสาหกรรม (62 ประเภท กิจการ)	ตาก	สระแก้ว	ตราด	มุกดาหาร	สงขลา	เชียงราย	หนองคาย	นครพนม	กาญจนบุรี	นราธิวาส
1. กลุ่ม อุตสาหกรรม การเกษตร ประมง และ กิจการที่ เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	สิทธิ ประโยชน์ ภายใต้ มาตรการ ส่งเสริม การลงทุน ในจังหวัด ชายแดน ภาคใต้ โดยผ่อน ปรน เงื่อนไข ประเภท กิจการ ตาม นโยบาย เขตพัฒนา เศรษฐกิจ พิเศษ
2. กลุ่ม อุตสาหกรรม การผลิต ผลิตภัณฑ์เซรามิกส์	✓							✓	✓	
3. กลุ่ม อุตสาหกรรมสิ่ง ทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	
4. กลุ่ม อุตสาหกรรม การผลิตเครื่อง เรือ	✓	✓			✓	✓		✓	✓	
5. กลุ่ม อุตสาหกรรมอัญ มณีและ เครื่องประดับ	✓	✓				✓		✓	✓	

ตารางที่ 2.3 สิทธิประโยชน์กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (ต่อ)

ประเภทกิจการ	กลุ่มกิจการเป้าหมายที่ประกาศเพิ่มเติมในพื้นที่									
	ตาก	สระแก้ว	ตราด	มุกดาหาร	สงขลา	เชียงราย	หนองคาย	นครพนม	กาญจนบุรี	นราธิวาส
1. กิจการอาชีพและ ไซโล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ จากผลพลอยได้หรือเศษ วัสดุทางการเกษตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. กิจการผลิตโครงสร้าง โลหะสำหรับงาน ก่อสร้างหรืองาน อุตสาหกรรม	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ ทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. กิจการผลิตอาหาร สัตว์หรือส่วนผสมอาหาร สัตว์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. กิจการผลิตวัสดุ ก่อสร้างและกิจการผลิต ผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัด แรงสำหรับงาน สาธารณูปโภค (ยกเว้น การผลิตกระเบื้องมุง หลังคา เซรามิกส์และ การผลิตกระเบื้องปูพื้น หรือผนัง)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7. กิจการผลิตสิ่งปรุง แต่งสำหรับประติ นร่างกาย เช่น สบู่ ยาสระ ผม ยาสีฟัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ พลาสติกสำหรับสินค้า อุปโภค เช่น บรรจุภัณฑ์ พลาสติก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9. กิจการผลิตสิ่งของจาก เยื่อกระดาษ เช่น กล่อง กระดาษ	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10. กิจการพัฒนาอาคาร สำหรับโรงงาน อุตสาหกรรมและ/หรือ คลังสินค้า	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558

2.2.2 มาตรการของกรมสรรพากร

สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่ บีโอไอให้การส่งเสริม หรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น สามารถขอรับสิทธิประโยชน์ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลังได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10 เป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชีสำหรับกิจการที่จัดตั้งใหม่ หรือการขยายอาคารถาวรที่ใช้ในการประกอบกิจการ สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าหรือเพื่อการส่งออกเป็นหลัก และการผลิตสินค้าที่มีแนวโน้มจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน หรือรายได้ที่เกิดจากการให้บริการและมีการใช้บริการนั้นในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

2.2.3 มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

2.2.3.1 แรงงานต่างด้าว อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน 7 วัน อีกทั้งยังมีการฝึกอบรมแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวอีกด้วย สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก บีโอไอ ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกต้องกฎหมาย ทั้งผู้ชำนาญการและแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ

2.2.3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รัฐบาลจะลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด่านศุลกากรตลอดจนสาธารณูปโภค ในปี 2558-2559 ในพื้นที่เป้าหมายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะแรกทั้ง 5 พื้นที่ 6 ด่าน วงเงิน 10,000 ล้านบาท

2.2.3.3 การจัดหาที่ดิน เพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนั้น รัฐบาลได้มอบหมายให้กรมธนารักษ์จัดให้หน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ หรือจัดให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนเช่าเพื่อเป็นพื้นที่พัฒนา ตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และอัตราค่าเช่าที่คณะกรรมการกำหนด ปัจจุบันการจัดหาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 6 จังหวัด ได้แก่ ตาก สระแก้ว หนองคาย มุกดาหาร สงขลาและตราด กรมธนารักษ์ได้มีการกำหนดผลประโยชน์ตอบแทนการเช่าและค่าที่ดิน

ราชพัสดุแล้ว โดยเฉพาะจังหวัดสระแก้วและมุกดาหาร มีการออกเอกสารสิทธิ์เรียบร้อยแล้ว พร้อมให้เอกชนหรือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเช่าต่อไป

ปัจจุบันทางรัฐบาลได้ดำเนินการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ โครงสร้างพื้นฐานมีความหมายกว้างและแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชาการและวิชาชีพ แต่ใช้กันมากในสาขาการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับประเทศ ภาคและเมือง หรือแม้แต่ในสาขาวิศวกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตามนิยามโดยกว้างโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่รองรับระบบหรือโครงสร้างทั้งหมด โครงสร้างพื้นฐานอาจอยู่ในรูปแบบของสิ่งก่อสร้างอาคารและระบบเครือข่าย หรืออยู่ในรูปแบบของระบบองค์กรหรือสถาบันในการวางแผนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

โครงสร้างพื้นฐานโดยทั่วไป หมายถึง สาธารณูปโภคเชิงกายภาพ 5 ประเภทหลักด้วยกันคือ

- 1) การขนส่ง อาทิเช่น ระบบขนส่งมวลชน ถนน ทางด่วน รถไฟ ท่าเรือและท่าอากาศยาน
- 2) การโทรคมนาคมซึ่งรวมไปถึงการให้บริการด้านสารสนเทศ ทั้งในด้านไปรษณีย์ โทรศัพท์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 3) การพลังงาน เช่น ระบบไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง
- 4) การประปา การระบายน้ำ และบำบัดน้ำเสีย
- 5) การจัดเก็บกากของเสียและขยะมูลฝอย

นอกจากนี้ โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพอาจครอบคลุมไปถึงสาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สวนสาธารณะ โรงเรียน โรงพยาบาล อาคารประชุมและศูนย์นิทรรศการ เป็นต้น โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการผลิตในระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมโดยรวม โดยไม่จำกัดเพียงภาคการผลิตใดภาคผลิตหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่เพียงพอและตอบสนองความต้องการด้านกิจกรรมทางธุรกิจเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

ความหมายของโครงสร้างพื้นฐาน

สามารถ ยิ่งกำแหง (2553) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านในหล่อง ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะของโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคม ที่ให้บริการแก่ประชาชน

ดิษฐพล กอหรั่งกุล (2546) ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลโครงการก่อสร้างพื้นฐานตามแผนการกระจายอำนาจของรัฐ ได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะของโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ระบบสาธารณูปโภค อันเป็นการส่งเสริมความสะดวกทั้งด้านอยู่อาศัยและประกอบอาชีพ ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า ประปา

สมจิตต์ วงศ์อินทร์ (2545) ได้ศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการทางสังคม ให้ความหมายเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพที่รองรับความต้องการและสนับสนุนการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนเท่าที่จำเป็นในการดำรงชีพ ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ที่อยู่อาศัย

จากผลการศึกษาดังกล่าวนี้สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งปลูกสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวก หรือระบบที่เป็นพื้นฐานของชุมชน เพื่อใช้รองรับความต้องการของชุมชน ซึ่งการมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีจะนำไปสู่ความกินดีอยู่ดีของชุมชน และอีกทั้งยังเป็นตัวบ่งชี้ความเจริญในด้านต่างๆ เช่น ด้านการใช้ชีวิตของคนในสังคม ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

ความจำเป็นของโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และรองรับการเจริญเติบโตของชุมชนในอนาคต จึงต้องมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ดังนี้

- 1) การจัดให้มีถนนเพื่อใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและการสัญจร
- 2) การจัดให้มีสะพานข้ามแม่น้ำลำคลองให้ได้รับสะดวกในการติดต่อและการเดินทาง

- 3) การจัดให้มีทางเดินเท้าให้ประชาชนเพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทางเท้า
- 4) การจัดให้มีระบบชลประทานอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอในการทำการเกษตร
- 5) การจัดให้มีระบบไฟฟ้าที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และไฟฟ้าแสงสว่างตามที่สาธารณะให้เพียงพอเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 6) การจัดให้มีระบบน้ำประปาที่สะอาด ปลอดภัย และเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค
- 7) การจัดให้มีระบบโทรคมนาคมและการสื่อสารที่ทั่วถึงและเพียงพอสำหรับประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ทันต่อข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบันและอนาคต

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การก่อสร้าง การปรับปรุง การแก้ไข และซ่อมแซมบำรุง เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ได้แก่ ถนน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ระบบโทรคมนาคม เป็นต้น งานพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน นับเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนโดยตรง สิ่งที่ประชาชนมองเห็นเป็นรูปธรรมที่เด่นชัดก็คือ การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากการดำเนินการก่อสร้างจนแล้วเสร็จ ยังต้องดูแลบำรุงรักษา และปรับปรุงโครงการต่างๆ ที่ได้จัดสรรงบประมาณลงไปดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งเป็นการทำให้เงินภาษีของประชาชนได้กลับมาสร้างประโยชน์ให้กับประชาชนด้วยเช่นกัน

ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

สิริวรรณ อัสกุล (2528) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

ส่วนความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือประชาชนส่วนใหญ่เชื่อมั่นการดำเนินงานตามนโยบายหรือโครงการอย่างเต็มที่ การบริการสาธารณะหรือโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญควรมี เช่น การปรับปรุงซ่อมแซมถนน บุรณะสถานที่ที่เป็นแหล่งเสื่อมโทรม ดูแลรักษาความสะอาด การวางระบบระบายน้ำ ให้สามารถระบายน้ำได้สะดวกและป้องกันน้ำท่วมขังในฤดูฝน

เอกชัย การวัฒน์ (2543) จากผลการวิจัยประชาชนมีความต้องการในด้านประปา จัดหา เครื่องหมายจราจรและซ่อมแซมสัญญาณไฟจราจรและไฟฟ้าสาธารณะ ให้มีการปรับปรุงด้านถนน การวางท่อเมนประปา การสร้างสะพาน ตามลำดับ

เพชรรี หาลาก (2538) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเป็นการตั้งขึ้นมาเพื่อการตอบสนอง ต่อความต้องการ ดังนั้นความต้องการและความคาดหวังเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันแทบจะแยกไม่ออก เพราะถ้ามนุษย์เกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะตามมา แล้วเกิดการกระทำพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย อย่างไรก็ตามความต้องการของมนุษย์เมื่อได้รับการตอบสนองในระดับที่คน ต้องการแล้วก็จะมีการคาดหวังถึงในสิ่งที่อยู่สูงขึ้นไปอีกตามลำดับ

2.3 ภาพรวมของเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

2.3.1 แนวคิดทฤษฎี ความเป็นมาในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

แนวคิดหลักของการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) คือ การกำหนดพื้นที่เฉพาะเพื่อประโยชน์ทางการค้าและการลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่กำหนด เพื่อกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่ต่างๆ ไม่ให้เกิดการกระจุกตัวของเศรษฐกิจเฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้เป็น SEZs นั้นจะได้รับการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ทั้งในด้านสิทธิพิเศษทางด้านภาษี หรือการส่งเสริมการลงทุนเพื่อดึงดูดให้เกิดการลงทุนจากภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ เป้าหมายหลักของ SEZs เพื่อกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจในการสร้างรายได้ รวมถึงการสร้างงาน และการยกระดับแรงงานให้มีทักษะผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุน

การพัฒนา SEZs เริ่มต้นในช่วงทศวรรษที่ 70 ในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออก และลาตินอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนาเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ในภาคการผลิตแบบดั้งเดิม (Traditional Industry) ที่ใช้แรงงานเข้มข้น ผลจากการพัฒนา SEZs ในภูมิภาคดังกล่าวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการค้าและการลงทุนในประเทศ ก่อให้เกิดแนวโน้มการส่งออกที่สร้างรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก ข้อมูลจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) พบว่า SEZs ขยายตัวจาก 176 แห่งใน 47 ประเทศ จาก พ.ศ. 2529 เป็นจำนวนกว่า 3,500 แห่งใน 130 ประเทศ ในปี พ.ศ. 25491 โดยลักษณะ

ของ SEZs ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด ซึ่งในหลักการแล้ว เป้าหมายการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แบ่งออกเป็น 3 ประการหลัก คือ

- 1) เพื่อดึงดูดให้เกิดการสร้างงานในเขตเศรษฐกิจ
- 2) สร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ อันก่อให้เกิดรูปแบบเชิงบวกในด้านเศรษฐกิจ โดยการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ปฏิรูปเศรษฐกิจ เป็นต้น
- 3) สร้างความมั่นใจทางเศรษฐกิจ อันเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนโดยอาศัยกลไกความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วน

อย่างไรก็ตามไม่มีทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ หรือการคำนวณที่ตายตัวเกี่ยวกับเรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จะเห็นได้ว่า แนวคิดของการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของประเทศหนึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ได้กับอีกประเทศ หนึ่งอย่างไรก็ตามการดำเนินงานของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศต่างๆ มีแกนหลักที่สำคัญร่วมกันในทุกประเทศคือ “Public Sector–Led Models” หรือแนวคิดที่รัฐเป็นแกนนำหลักในการพัฒนา แม้ทุกประเทศจะใช้แนวคิดนี้ แต่การที่แต่ละประเทศจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน การกำหนดพื้นที่ SEZs เช่นเดียวกัน ทั้งที่เป็นรูปแบบจำกัดอยู่ในประเทศ หรือชายแดนระหว่างประเทศ ภายใต้คำจำกัดความนั้น อาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

- 1) เป็นพื้นที่ที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment: FDI) โดย SEZs นี้ซึ่งจะเห็นตัวอย่างชัดเจนในประเทศจีนที่จัดพื้นที่สำหรับ FDI โดยเฉพาะ
- 2) เป็นพื้นที่ในการสร้างงาน เพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน ตัวอย่างของพื้นที่ SEZs นี้ ได้แก่ ประเทศตุนิเซีย และ โคมินีกัน เป็นต้น
- 3) เป็นพื้นที่สนับสนุนยุทธศาสตร์การปฏิรูปเศรษฐกิจที่อนุญาตให้มีการพัฒนาและการส่งออกอย่างไม่จำกัดรูปแบบ โดยตัวอย่างของ พื้นที่ SEZs นี้ ได้แก่ ประเทศเกาหลีใต้ หมู่เกาะมอริเชียส และได้หวัน เป็นต้น
- 4) เป็นพื้นที่ทดลองนโยบายและแนวทางสำหรับการพัฒนาประเทศแบบใหม่ ตัวอย่างของพื้นที่ SEZs นี้ ได้แก่ ประเทศจีน ที่ใช้พื้นที่ SEZs ทำการทดลองนโยบายต่างๆ อาทิ FDI กฎหมาย ผังเมือง แรงงาน เพื่อปรับใช้กับเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศ

ประเทศไทยมีการจัดตั้งรูปแบบเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมาเป็นเวลานานแล้ว เพียงแต่รูปแบบ SEZs อยู่ในลักษณะของพื้นที่อุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรม ยกตัวอย่างเช่น นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังที่เป็นรูปแบบของเขตอุตสาหกรรมส่งออก (Export Processing Zone:

EPZ3) เป็นต้น หากพิจารณารูปแบบ SEZs ของประเทศไทยจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญต่อการส่งออกอยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางถนน ทางอากาศ หรือทางน้ำอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ สำหรับการจัดตั้งพื้นที่ SEZs บริเวณชายแดน มีวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างกัน โดยมีการกำหนดจัดตั้งพื้นที่ SEZs เริ่มต้นขึ้นจากการผลักดันของธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกลยุทธ์ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากโครงการระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridors) โดย ADB ได้บรรจุแผนการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไว้เป็นแผนปฏิบัติการ (Action Plan) เพื่อการเปลี่ยนระเบียนการขนส่ง (Transport Corridors) ให้เป็นระเบียงเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจเข้าไว้ด้วยกัน โดยเฉพาะในกลุ่มน้ำโขงตอนล่าง ซึ่ง ADB ให้การสนับสนุนในรูปแบบของการช่วยเหลือในเชิงเทคนิคและงบประมาณ สศช. จึงได้ริเริ่มแผนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะบริเวณชายแดน จากมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 19 ตุลาคม 2547 แต่อาจไม่สามารถผลักดันได้เนื่องจากข้อจำกัดของกฎหมายในบางประการ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2556 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556 ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 24 กรกฎาคม 2556 จากการประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 ในระยะแรก 5 จังหวัด ประกอบไปด้วย จังหวัดตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตาก และสงขลา และในระยะที่ 2 อีก 5 จังหวัด ประกอบไปด้วย จังหวัดเชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี และนราธิวาส

2.3.2 เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

เขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนเป็นพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้านของไทยได้แก่ ประเทศเมียนมาที่จังหวัดตากและกาญจนบุรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จังหวัด เชียงราย มุกดาหาร หนองคาย และนครพนม ประเทศกัมพูชาที่จังหวัดสระแก้วและตราด และ ประเทศมาเลเซียที่จังหวัดสงขลาและนราธิวาส

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2553-2557) มูลค่าการค้าชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน (ประเทศเมียนมา ลาว กัมพูชาและมาเลเซีย) มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปี ประมาณ 900,000 ล้านบาท และมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น หลังจากมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในสิ้นปี 2558 ปัจจุบันธุรกิจประเภทศูนย์กระจายสินค้าและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน

จำนวนมากเริ่มสนใจไปลงทุนในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น เนื่องจากสามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมาก และสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งนำเข้าสินค้าต่างๆรวมทั้งวัตถุดิบ หรือชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย

นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ นอกจากจะได้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรที่มากกว่าการประกอบธุรกิจหรือลงทุนในพื้นที่ทั่วไปแล้ว ยังจะได้รับประโยชน์จากการใช้แรงงานต่างด้าวที่สามารถเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้

นอกจากนี้รัฐบาลยังมีนโยบายและมาตรการสนับสนุนอื่นๆ เช่น การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน การสร้างระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นเพื่อรองรับการลงทุน การจัดหาพื้นที่ให้เช่า รวมถึง การตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในทีเดียวกัน

จากนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งมั่นพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ในภูมิภาคอาเซียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการค้าและการลงทุนและที่สำคัญ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงได้กำหนดให้ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นรวม 10 พื้นที่ ได้แก่ จังหวัดตาก สระแก้ว ตราด มุกดาหาร สงขลา เชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี นครราชสีมา โดยรัฐบาลมีมาตรการสนับสนุนและส่งเสริมต่างๆ ทำการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การให้สิทธิและประโยชน์ ทั้งที่เป็นภาษีและไม่ใช่ภาษี มีการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ และมาตรการอำนวยความสะดวกอื่นๆอีกด้วย

รัฐบาลได้ประกาศให้จังหวัดนครพนมเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 ตามประกาศการกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่ 2/2558 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย 13 ตำบล ใน 2 อำเภอในจังหวัดนครพนม ได้แก่

- 1) อำเภอเมืองนครพนม 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลกรูคู ตำบลท่าค้อ ตำบลนาทราย ตำบลนาราชควาย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านผึ้ง ตำบลโพธิ์ตาก ตำบลหนองญาติ ตำบลหนองแสง ตำบลอาจสามารถ
- 2) อำเภอท่าอุเทน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลโนนตาล ตำบลรามราช ตำบลเวินพระบาท

จังหวัดนครพนม ตั้งอยู่เส้นทางเชื่อมเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ตั้งแต่เปิดสะพานมิตรภาพแห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน) เมื่อวันศุกร์ที่

11 พฤศจิกายน 2554 นครพนม ได้กลายเป็นจังหวัดที่ได้รับการจับตามองว่าเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และกำลังจะกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุน การขนส่งและการท่องเที่ยวของอนุภาคอินโดจีน ซึ่งการก่อสร้างสะพานแห่งนี้เป็นปัจจัยหนึ่งของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการคมนาคมขนส่ง การค้า การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคอีสานตอนบนของไทย ภาคกลางของ สปป.ลาว และภาคกลางของเวียดนาม ตลอดจนเชื่อมต่อเครือข่ายถึงประเทศจีน สะพานแห่งนี้นอกจากเป็นโครงข่ายที่สั้นที่สุดดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนระบบการขนส่งที่ส่งเสริมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ทั่วถึงและยั่งยืน เนื่องจากโครงข่ายที่เชื่อมสู่ภาคกลางของ สปป.ลาว และเวียดนาม ซึ่งทั้งสองประเทศนี้มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแนวตามความยาวเหนือ-ใต้

นอกจากนี้จังหวัดนครพนมเป็นเมืองเปิดสู่เส้นทางหมายเลข R12 หรือเส้นทางหมายเลข R8 ในสปป.ลาว และเวียดนาม ซึ่งจะส่งผลให้จังหวัดนครพนมเป็นโครงข่ายการจราจรที่ฝั่งไทยตามทางหลวงหมายเลข 212 เชื่อมต่อทางหลวงหมายเลข 22 (อุดรธานี-สกลนคร-นครพนม) อีกเส้นทางหนึ่งคือ R12 ซึ่งเริ่มจากเมืองท่าแขกไปถึงตอนกลางประเทศเวียดนามที่จังหวัดฮาดิงห์ อันเป็นที่ตั้งของท่าเรือหู่อั่ง ท่าเรือน้ำลึกของเวียดนามได้สั้นที่สุด ด้วยระยะทางเพียง 330 กิโลเมตร และตามถนนสาย 1A ในเวียดนาม สามารถเดินทางไปยังกรุงฮานอย ด้วยระยะทางเพียง 650 กิโลเมตร และสามารถเข้าสู่ฝั่งเสียง มณฑลหนานหนิง ประเทศจีน ในระยะทางเพียง 1,029 กิโลเมตรเท่านั้น ซึ่งจะเป็นการรองรับประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 โดยเส้นทาง R12 นี้ถือเป็นคู่แข่งสำคัญของเส้นทาง R9 และอยู่ในแนวของเส้นทางการค้าสายใหม่ (New Trade Lane) ที่สามารถเชื่อมโยงไทยผ่านลาว เวียดนาม ไปถึงตลาดจีนได้

ปัจจุบันผู้ประกอบการไทยได้เริ่มหันมาใช้เส้นทาง R12 ในการขนส่งผลไม้สดจากไทยไปตลาดจีนเพราะสั้นกว่าสะดวกกว่าเส้นทาง R9 และ R3E (ทางหลวงชุมหมิง-กรุงเทพฯ) ที่เชื่อมโยงจากเชียงของไปชุมหมิง อีกทั้งยังมีต้นทุนค่าขนส่งที่ถูกกว่าอีกด้วย นอกจากนี้จะใช้เป็นเส้นทางของการค้า การลงทุน การบริหารการพัฒนาประเทศจีนที่รุกลงใต้ โดยภาคอีสานคือเป้าหมายที่สำคัญของจีนในการเปิดประตูสู่ใต้ของภูมิภาคอาเซียน จะเห็นได้จากโครงการพัฒนาที่สำคัญของจีน อาทิ โครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงของจีน ก็จะผ่านประเทศไทยลงไปยังตอนใต้ของภูมิภาคนี้ ซึ่งขณะนี้ในหลายมณฑลของจีนได้เตรียมตัวรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว ทั้งๆ ที่จีนเองก็ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับอาเซียนโดยตรง จึงทำให้เส้นทาง R12 เป็นเส้นทางที่สามารถตอบโจทย์ที่สุดสำหรับการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ตลอดจนการพัฒนาในด้านต่างๆ ของจังหวัดนครพนม

จังหวัดนครพนมได้มีดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ดังนี้

1) ศูนย์ส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าผ่านแดนของจังหวัดนครพนม เพื่อเป็นศูนย์อำนวยความสะดวกในการเข้าออกสินค้าให้แก่ผู้มารับบริการ ซึ่งจังหวัดนครพนมจะใช้เป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service: OSS) ด้วย ซึ่งใกล้กับบริเวณสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม- คำม่วน) ในการเตรียมอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ OSS ได้กำหนดเจ้าหน้าที่จากส่วนราชการต่างๆ จำนวน 34 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากศูนย์ ดำรงธรรม สำนักงานการต่างประเทศ ด้านศุลกากร ด้านตรวจพืช ด้านกักกันสัตว์ สำนักงานพาณิชย์ ตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานจัดหางาน และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ OSS ปฏิบัติงานประจำที่ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service: OSS)

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2558 ได้ทำการเปิดศูนย์บริการจดทะเบียนต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service: OSS) ณ สำนักงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม บริเวณข้างสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม - คำม่วน) ต.อาจสามารถ อ.เมืองนครพนม จ.นครพนม ซึ่งศูนย์ดังกล่าวจะให้บริการในระหว่างวันที่ 1 เมษายน - 30 มิถุนายน 2558

2) ศูนย์โลจิสติกส์เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าของจังหวัดนครพนม เพื่อส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันด้านการส่งออก และรองรับการขยายตัวทางการค้าของประเทศอย่างมั่นคง ยั่งยืน ใกล้กับบริเวณสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน)

3) โครงการสำรวจแนวเส้นทางตัดถนนเลี่ยงเมืองรอบสองและโครงการตัดถนนไปสู่ภูกระแต เพื่อให้มีเส้นทางเชื่อมโยงกับสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน) ได้อย่างสะดวก สามารถแยกเส้นทางของการขนส่งไปสู่ด้านการค้าชายแดนกับการเข้าออกพื้นที่โครงการโดยไม่รบกวนกัน และโครงการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางบกและทางรางซึ่งก่อสร้างถนนเชื่อมต่อกับขนาขาลาสถานีรถไฟจากอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น-จังหวัดนครพนม ที่มีปลายทางสิ้นสุดที่บริเวณสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน)

4) โครงการศึกษาการจัดตั้งและออกแบบรายละเอียด ศูนย์การขนส่งชายแดน จังหวัดนครพนม เพื่อลดต้นทุนการขนส่งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะการลดรถวิ่งเที่ยวเปล่า เป็นการจัดการขนส่งที่มีเป้าหมายให้เกิดการใช้ประโยชน์จากยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด อีกทั้งยังเพิ่มมูลค่าทางการค้าระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากการขนส่งและพิธีการทางการค้าที่ลดขั้นตอน และสร้างความสะดวกและประหยัดในการขนส่ง ซึ่งขณะนี้ผลการศึกษาเสร็จแล้วอยู่ระหว่างการนำเข้าพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมพบว่า มีดังนี้

อภิรัตน์ จิตต์ช่วย (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยทำการศึกษาแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1.การวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยการศึกษาโครงสร้างและลักษณะโดยทั่วไปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 2.การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยใช้เทคนิค Cointegration เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยวิธีการของ Johansen and Juselius จากการศึกษาเชิงพรรณนาพบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2522-2541 และในปีพ.ศ.2541 มีมูลค่าสูงที่สุด ในปีพ.ศ. 2542-2543 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงมากเนื่องจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ต่อมาในปี พ.ศ.2544-2550 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณเพิ่มขึ้น และในปีพ.ศ. 2551-2552 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณลดลง การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเภทธุรกิจ พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจการค้า และธุรกิจการลงทุนและบริษัท โฮลดิ้ง มีสัดส่วนการลงทุนมากที่สุดตามลำดับ และการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะมีสัดส่วนการลงทุนมากที่สุดตามลำดับ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศ พบว่า การลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น กลุ่มอาเซียน กลุ่มสหภาพยุโรป และประเทศสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ จากการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนและการใช้จ่ายของภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพและปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวซึ่งส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รัฐบาลจึงควรใช้นโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนจากต่างประเทศดังกล่าว เพื่อให้การลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยมีเพิ่มมากขึ้น

กิริยา กุลกลการ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยกำหนดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ : วิเคราะห์ในระดับสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมไทย พบว่าบริษัทที่ออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 2.7 และบริษัทที่ออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศนี้ จะทำการลงทุนในอุตสาหกรรมที่หลากหลายไม่กระจุกซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานี้ โดยบริษัทมีทั้งขนาดเล็กเริ่มตั้งแต่ 26 คน ขนาดกลางที่มีพนักงานจำนวนน้อยกว่า 500 คน และบริษัทขนาดใหญ่ที่มีจำนวนพนักงานสูงที่สุด 5,108 คน สำหรับสัดส่วนการลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศต่อการลงทุนทั้งหมดของบริษัทที่ลงทุนในต่างประเทศในแต่ละอุตสาหกรรม พบว่าโดยเฉลี่ยจะมีสัดส่วนร้อยละ 33.8 ของการลงทุนทั้งหมด โดยสัดส่วนสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 72.6 ในอุตสาหกรรมยางและพลาสติก และต่ำสุดร้อยละ 10 ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ประเทศปลายทางที่บริษัทในกลุ่มตัวอย่างนิยมไปลงทุนตามลำดับจากมากไปน้อยเป็นดังนี้ ประเทศจีน ร้อยละ 33 ประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 24 และประเทศอื่นในเอเชีย ร้อยละ 17 ประเทศอื่นๆ ร้อยละ 22.22 ประเทศในทวีปแอฟริกา ร้อยละ 3 และไม่มีการลงทุนในประเทศทวีปยุโรป ทั้งนี้ มีเพียงร้อยละ 12.9 ของบริษัทที่ลงทุนในต่างประเทศเท่านั้นที่มีการลงทุนในหลายประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าการลงทุนในต่างประเทศของไทยยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น สำหรับเหตุผลของการเลือกลงทุนในต่างประเทศของบริษัทที่ลงทุนในต่างประเทศนั้นคือ แรงงานราคาถูก รองลงมาคือ ตลาดสินค้าขนาดใหญ่ คุณภาพแรงงาน และภาษีที่ต่ำตามลำดับ บริษัทที่ออกไปลงทุนยังต่างประเทศเกือบทั้งหมดทำการส่งออกและส่งออกขายในหลายประเทศกว่าบริษัทที่ไม่ออกไปลงทุน อีกทั้งยังมีผลิตภาพสูงกว่าอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแบบจำลองของ Helpman et al. (2004) รวมถึงแบบจำลองกระบวนการเข้าสู่ความเป็นสากล (IPM) ที่ว่า บริษัทจะค่อยๆผูกพันกับธุรกิจต่างประเทศ โดยบริษัทที่มีผลิตภาพต่ำจะทำการผลิตเพื่อขายในประเทศเท่านั้น แล้วจึงค่อยๆส่งออกและออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศในที่สุด นอกจากนี้ ยังพบว่า ในภาพรวม บริษัทที่ออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศได้รับการลดหย่อนภาษีนำเข้าเครื่องจักรในสัดส่วนที่สูงกว่าบริษัทที่ไม่ได้ออกไปลงทุนยังต่างประเทศ และยังได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องนวัตกรรมทางเทคโนโลยี การเข้าร่วมโครงการและร่วมงานกับหน่วยงานวิจัย และการได้รับความช่วยเหลือในรูปแบบแหล่งเงินกู้ในสัดส่วนที่สูงกว่าด้วย สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศ พบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่และประสบการณ์ในการทำธุรกรรมกับต่างประเทศมีโอกาสจะออกไปลงทุนในต่างประเทศมากกว่าบริษัทอื่นๆ บริษัทที่ใช้ระดับเทคโนโลยีต่ำและการพัฒนาด้านนวัตกรรมน้อยมีโอกาสจะออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศมากกว่าบริษัทที่ใช้เทคโนโลยีสูง ทั้งนี้ ลักษณะการลงทุนในรูปแบบเข้าไปตั้งโรงงานผลิตส่วนใหญ่มาจากแรงจูงใจเพื่อแสวงหาแรงงานและทรัพยากรราคาถูก ผลการศึกษาทางนโยบายว่า บริษัทต้องมีขนาดใหญ่และมีประสบการณ์สูงก่อนจึงจะสามารถออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศได้ รัฐจึง

สามารถเข้าไปมีบทบาทช่วยเหลือบริษัทขนาดเล็กและประสพการณ์น้อยเพื่อเสริมสร้างความพร้อมนี้ให้เกิดขึ้นได้สมบูรณ์และรวดเร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องคำนึงว่าความได้เปรียบที่เกิดจากต้นทุนแรงงานหรือทรัพยากรราคาถูกนั้นอาจไม่ยั่งยืน เพราะทรัพยากรและแรงงานมีอยู่อย่างจำกัด บริษัทไทยจึงควรได้รับการส่งเสริมในเรื่องนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลิตภาพให้สูงขึ้น เพื่อความยั่งยืนของการออกไปลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศและการพัฒนาประเทศไทย

เดชา สุภวันต์ และอภิชาติ พงษ์ศรีหุศลชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โอกาสและศักยภาพการลงทุนภาคการเกษตรของผู้ประกอบการไทย ในสปป.ลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโอกาสและข้อจำกัดในการลงทุนภาคการเกษตรของไทยใน สปป.ลาว ทั้งในภาพรวมและเป็นรายสินค้า 8 ชนิด ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวโพดหวาน (กระป๋อง) ถั่วเหลือง มันสำปะหลัง อ้อย โรงงานกาแฟ ยางพารา และยูคาลิปตัส เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นครั้งที่ 2 หลังจากมีการศึกษารั้งแรกในปี 2552-2553 ดังนั้น จึงเป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทศนิยม เพื่อปรับปรุง (Update) ข้อมูลเท่านั้น ปัจจัยที่เป็นโอกาสและเกื้อหนุนต่อการลงทุนในภาคการเกษตรใน สปป.ลาว ได้แก่ สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีภายใต้กรอบข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ที่ สปป.ลาวได้รับ และในฐานะที่เป็นประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (LDC) ทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี สิทธิประโยชน์ที่รัฐบาล สปป.ลาวให้กับนักลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุนเขตเศรษฐกิจพิเศษและเขตเศรษฐกิจเฉพาะ นอกจากนี้ ค่าแรงงาน และต้นทุนค่าไฟฟ้า ยังมีราคาถูก ระบบการเมืองมีเสถียรภาพ ขนบธรรมเนียมและภาษารวมทั้งสภาพภูมิอากาศใกล้เคียงกับไทย จึงทำให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีสะดวก นอกจากนี้ สปป.ลาว ยังเป็นศูนย์กลางของระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ (North-South Economic Corridor) และระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตก(East-West Economic Corridor) และอยู่ใกล้ตลาดใหญ่คือ จีน และเวียดนาม อีกด้วย ส่วนปัญหาและข้อจำกัดก็คือ การขอสัมปทานที่ดินจะยากขึ้นเนื่องจากที่ดินมีจำกัด เพราะรัฐบาล สปป.ลาว ได้ให้สัมปทานไปค่อนข้างมากแล้ว การขนส่งภายในประเทศยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ปัจจัยการผลิตเกือบทั้งหมดต้องนำเข้าการผลิต เนื่องจากสินค้ายังไม่ได้มาตรฐานการส่งออก และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังนิยมผลิตแบบยังชีพ ไม่ต้องการผลิตเชิงพาณิชย์ เพราะมีการลงทุนสูงทำให้มีความเสี่ยงสูง สำหรับสินค้าที่เหมาะสมในการลงทุน ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง เพราะประเทศไทยยังต้องการนำเข้าจากต่างประเทศ และข้าวโพดหวานยังสามารถผลิตเพื่อส่งออกไปต่างประเทศได้ ในขณะที่ไทยยังถูกจำกัดเพราะภาษีการทุ่มตลาด (Anti-dumping) ในสหภาพยุโรป ส่วนมันสำปะหลังมีความต้องการน้อยลง เนื่องจากความต้องการเอทานอลลดลง เพราะราคาน้ำมันเชื้อเพลิงถูกลง ประกอบกับต้องอาศัยตลาดจีนเป็นหลักเพียงแห่งเดียวจึงมีความเสี่ยงสูง ส่วนอ้อยโรงงานมีพื้นที่จำกัด สำหรับพืชอื่นๆ รัฐบาลลาวไม่มีนโยบายส่งเสริม คือ กาแฟ

(เฉพาะโรงงานแปรรูป) ส่วนยางพาราและยูคาลิปตัส มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยที่ต้องการไปลงทุนด้านการเกษตรที่ต้องการสัมปทานที่ดิน ต้องไปสำรวจข้อมูลในพื้นที่ชัดเจนก่อน เพราะจากเอกสารอย่างเดียวจะไม่เพียงพอ และควรรหาผู้ร่วมลงทุนเป็นคนลาวที่มีศักยภาพ ส่วนอีกวิธีหนึ่งคือ การทำเกษตรแบบพันธสัญญา(Contract Farming) กับเกษตรกรลาว ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตามผู้ลงทุนจะต้องมีความพร้อมที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับเกษตรกรด้วย ส่วนภาครัฐของไทยก็ต้องให้การสนับสนุนในด้านเงินทุนแก่นักลงทุนไทยด้วย

กรกรณ์ย์ ชีวะตระกูลพงษ์, ธาณี ชัยวัฒน์, ภาณุทัต สัจฉะไชย, และโสทธิธร มัลลิกามาต (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนามาตรการและกรอบการดำเนินงานเชิงสถาบันเพื่อสนับสนุนการลงทุนโดยตรงในประเทศประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการออกไปลงทุนต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย เพื่อกระตุ้นการออกไปลงทุนให้สอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปของประเทศไทย โดยศึกษาแนวทางในต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย และเกาหลี ผลการศึกษาพบว่า นโยบายส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เน้นการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน การให้ข้อมูล และการให้คำปรึกษาเป็นหลัก การส่งเสริมให้วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมไทยออกไปลงทุนในต่างประเทศ ควรมีนโยบายและมาตรการสำคัญประกอบด้วย การกำหนดมาตรการจูงใจทางภาษี ความช่วยเหลือด้านเงินทุน ความช่วยเหลือด้านข้อมูล และความช่วยเหลือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยหน่วยงานภาครัฐซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนต้องร่วมมือและประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อความมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลของนโยบายและมาตรการที่สำคัญ

ชิดชนก อันโนนจารย์ และนันทพร พงศ์พัฒนานนท์ (2555); เรไร ลำเจียก (2555); สุภัทร ธนบดีภัทร และเสาวณี จันทะพงษ์ (2555); อลงกรณ์ ธนศรีธัญญากุล (2554); Wee (2007) พบว่า นักลงทุนไทยให้ความสำคัญกับเรื่องการแสวงหาตลาดเป็นหลัก เนื่องจากตลาดในกลุ่มประเทศอาเซียนมีขนาดใหญ่และมีกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่การแสวงหาประสิทธิภาพเกิดขึ้นภายหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจปี 1997 (Pananonod, 2004, 2007) โดยส่วนหนึ่งเป็นการออกไปลงทุนให้ได้มาเพื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Pananonod, 2012) และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากการตามตลาดลูกค้าอุตสาหกรรมที่ย้ายฐานการผลิตและเพื่อลดต้นทุนการผลิตลง ส่วนการแสวงหาทรัพยากรส่วนใหญ่เป็นมูลเหตุของบริษัทขนาดใหญ่

ธนพล จันทร์เพ็ญ (2557) มีการเพิ่มปัจจัยมูลเหตุเพื่อการแสวงหาแรงงานทั้งด้านปริมาณ และราคา และเป็นการกระจายความเสี่ยงในด้านแหล่งผลิต แหล่งวัตถุดิบ แรงงานและตลาด

ตัวอย่างผู้ประกอบการ SME ไทยที่เริ่มมีการออกไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้า จากการศึกษาของ Passakonjaras (2012) พบว่า มูลเหตุหลักที่ผู้ประกอบการได้มีการออกไปลงทุนในต่างประเทศ คือ การแสวงหาประสิทธิภาพเนื่องจากปัญหา การขาดแคลนแรงงานและปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้หากแยกปัจจัยผลักดันที่เกิด จากประเทศผู้ส่งออกทุน(ปัจจัยภายในประเทศ) และปัจจัยดึงดูดของประเทศผู้รับทุน (ปัจจัย ภายนอก) ที่ทำให้นักลงทุนไทยออกไปลงทุนในต่างประเทศ สามารถสรุปแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

1) ปัจจัยผลัก (Push Factors) สันติ ทองแก้ว (2553) และ Wee (2007) พบว่า การสนับสนุนหรือนโยบายของภาครัฐในการส่งเสริมการออกไปลงทุนของไทยที่มีทำที่เอื้อต่อการลงทุน เช่น การผ่อนปรนกฎระเบียบการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบกับ ภาวะการแข่งขันในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน รวมถึงค่าแรงขั้นต่ำที่สูงขึ้นทำให้ผู้ประกอบการไทยออกไปลงทุนมากขึ้น ในขณะที่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552); สุภัทร ธนบดีภัทร และเสาวณี จันทะพงษ์ (2555); อลงกรณ์ ธนศรีธัญญกุล (2554) พบว่า ปัจจัยอื่นๆ ที่ผลักดันการออกไปลงทุนของบริษัทไทย คือ การที่เศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัว (Masron & Shahbudin, 2010) และบริษัทไทยเริ่มกลับมามีความแข็งแกร่งทางการเงิน ประกอบกับ ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น ทำให้ต้นทุนการลงทุนในต่างประเทศลดต่ำลง ในขณะที่ปัจจัยทางลบที่ ส่งผลให้บริษัทไทยจำเป็นต้องออกไปลงทุน คือ การที่ต้นทุนการผลิตปรับเพิ่มสูงขึ้นจากการปรับ ขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ

2) ปัจจัยดึง (Pull Factors) ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552); สุภัทร ธนบดีภัทร และเสาวณี จันทะพงษ์ (2555); Passakonjaras (2012) พบว่า แรงดึงดูดหรือปัจจัยดึงดูดการลงทุนใน ต่างประเทศที่สำคัญในประเทศเพื่อนบ้าน คือ มาตรการส่งเสริมการลงทุนของประเทศผู้รับทุนใน กลุ่มประเทศ CLMV โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์ทางภาษี นอกจากนั้นการที่ตลาดภายในประเทศผู้รับ ทุน มีแนวโน้มการเติบโตสูงและคนในประเทศมีกำลังซื้อมากขึ้นเป็นจุดเด่น ซึ่งบริษัทไทยต่าง ต้องการเข้าไปแสวงหาตลาดใหม่ประกอบกับการยังได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า ทำให้การลงทุน ในต่างประเทศมีผลตอบแทนเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนั้นการที่ประเทศเพื่อนบ้านมีแรงงานจำนวนมาก และมีเพียงพอต่อความต้องการและการที่ค่าจ้างแรงงานราคาต่ำกว่าประเทศไทย สามารถช่วยทำ ให้ต้นทุนการผลิตลดลงไปด้วย อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของ Wee (2007) พบว่า อุปสรรคที่ สำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการลังเลที่จะออกไปลงทุนในต่างประเทศ คือ ปัญหาการขาดแรงงานที่ตรง กับความต้องการของอุตสาหกรรม และปัญหาเรื่องระบบสาธารณูปโภคที่ยังมีไม่เพียงพอต่อความ

ต้องการของอุตสาหกรรม (สุภัทร ธนบดีภัทร และเสาวณี จันทะพงษ์, 2555) นอกจากนั้นยังมีปัญหา การขาดหน่วยงานหลักที่สนับสนุนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในต่างประเทศ การขาดแรงจูงใจ ทางด้านภาษีและข้อจำกัดของแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมทำให้ ผู้ประกอบการไม่ไปลงทุนในต่างประเทศ (ชิดชนก อันโนนจารย์ และนันทพร พงศ์พัฒนานนท์, 2555)

มูลเหตุในการออกไปลงทุนในต่างประเทศและอุปสรรค ที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ SME ไทยที่ต้องการหรือได้ออกไปลงทุนแล้วเพื่อขจัดปัญหาหรือลดอุปสรรคที่เกิดขึ้น ภาครัฐสามารถเข้ามา มีบทบาทให้ความช่วยเหลือสนับสนุนผู้ประกอบการ SME ในการออกไปลงทุนในต่างประเทศ ได้ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของ สุภัทร ธนบดีภัทร และเสาวณี จันทะพงษ์ (2555) และ Passakonjaras (2012) พบว่าผู้ประกอบการต้องการให้ภาครัฐ 1) สร้างหรือปรับกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง กับการลงทุนในต่างประเทศให้เอื้อและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันมากขึ้น เช่น ระเบียบการ เคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ 2) ให้แรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการที่ต้องการไปลงทุนใน ต่างประเทศ ทั้งทางด้านภาษี (ประชาชาติธุรกิจ, 2557) และไม่ใช่ภาษี เช่น การให้ความช่วยเหลือ ทางด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (จันทวรรณ สุจริตกุล, 2560) โดยอาจประสานกับธนาคารพาณิชย์ ในการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำหรือในรูปของการลงนามข้อตกลงการลงทุนระหว่างประเทศต่างๆ 3) ช่วยเหลือให้ข้อมูลหรือเป็นที่ปรึกษาในการนำกลุ่มผู้ประกอบการ SME ออกไปลงทุนในต่างประเทศ เนื่องจากการเข้าถึงข้อมูลเรื่องกฎระเบียบต่างๆ มีต้นทุนสูงและธุรกิจอาจไม่มีประสบการณ์ของการ ลงทุนในต่างประเทศมาก่อน และภาครัฐควรช่วยพัฒนาความสามารถของ SMEs ควบคู่กันเพื่อช่วย ยกระดับให้ SME สามารถดำเนินการและแข่งขันในต่างประเทศได้ 4) ช่วยพัฒนาระบบโลจิสติกส์ และการอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยเฉพาะเรื่อง กฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้การลงทุนทำได้ ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น 5) พยายามพัฒนาสร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศเพื่อเพิ่ม โอกาสในการเข้าลงทุนในต่างประเทศ

ผู้กำหนดนโยบายทั่วโลกต่างตระหนักถึงความสำคัญขององค์กรภายในประเทศที่ จำเป็นต้องมีความเป็นสากลมากขึ้น ในฐานะกลไกขับเคลื่อนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและ สร้างสวัสดิการในระยะยาวของภูมิภาคหรือประเทศ (Alexander & Warwick, 2007; Bannò, Piscitello, & Varum, 2010; Bannò, Torres, & Varum, 2012) หลายประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่ประสบกับวิกฤตทางเศรษฐกิจ มีความพยายามอย่างมากในการพัฒนาขีดความสามารถ ทางธุรกิจขององค์กรภายในประเทศเหล่านี้ ด้วยความมุ่งหวัง 5 ประการคือ 1) สนับสนุนการ

เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (อาทิ การขาดดุลทางการค้าที่ลดลง) 2) กำหนดทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยี 3) ลดอัตราการว่างงาน 4) มีโอกาสพัฒนาขึ้นเป็นบริษัทข้ามชาติ (Multinational Corporations: MNCs) 5) เพิ่มความสัมพันธ์ทางการค้ากับบางประเทศให้มากขึ้น (Antoncic, Hisrich, & Ruzzier, 2006; Copeland, 2007)

การดำเนินการเพื่อให้องค์กรมีความเป็นสากลนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องสร้างแผนงานสนับสนุนที่มีความหลากหลาย โดยแผนงานเหล่านี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนับสนุนให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า ด้วยการสร้างนโยบายให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบของสถาบัน เพื่อจัดการกับปัญหาที่น่าท้าทาย (OECD, 2009, p. 30) และยังคงมีความสอดคล้องกับทรัพยากรตลาด และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานสนับสนุนดังกล่าวประกอบด้วย แรงจูงใจทางการเงิน และแรงจูงใจที่ไม่ใช่ทางการเงิน (Bannò et al., 2010; Torres & Varum, 2011) เนื่องจากแรงจูงใจทางการเงินขององค์กร มักมีความพยายามลดต้นทุนหรือลดความเสี่ยงให้ต่ำที่สุด (Torres & Varum, 2011) ความมั่นคงทางการเงิน จึงช่วยสนับสนุนศักยภาพของบริษัท และช่วยให้ขีดความสามารถด้านกระบวนการผลิต พัฒนาไปได้ไกล ในการลงทุนระดับนานาชาติยิ่งขึ้น” (Claeys & Maeseneire, 2007) แรงจูงใจเหล่านี้อาจช่วยพัฒนาความเป็นไปได้ของการมีส่วนร่วมในโครงการและการลงทุนต่างๆ (Bannò et al., 2010) แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทเหล่านี้จะต้องเผชิญกับความไร้ประสิทธิภาพในการการจัดสรร ซึ่งจะปรากฏขึ้นเมื่อมีการลงทุนที่มากเกินไป (Torres & Varum, 2011) ส่วนการสนับสนุนที่ไม่ใช่ทางการเงินให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลและความช่วยเหลือด้านเทคนิค (Torres & Varum, 2011) เพื่อลดความไม่สมมาตรของข้อมูล (Information Asymmetries) ลดความเสี่ยงในการลงทุน (Bannò et al., 2010) และลดต้นทุนในการปรับองค์กรให้มีความเป็นสากล (Durán & Úbeda, 2001)

การดี ยังมีทรัพย์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นไปได้ในโครงการลงทุนโรงงานผลิตน้ำยางขึ้นในพื้นที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการผลิตและตลาดของน้ำยางขึ้น ศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาดและเทคนิค วิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน วิเคราะห์ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนในโครงการลงทุนและจัดทำแผนการตลาดของโครงการลงทุนโรงงานผลิตน้ำยางขึ้นในพื้นที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของโรงงานผลิตน้ำยางขึ้น จำนวน 6 ราย และข้อมูลทุติยภูมิจากบทความทางวิชาการต่างๆ ผลการศึกษาพบว่าโครงการลงทุนโรงงานผลิตน้ำยางขึ้นในพื้นที่อำเภอแกลง

จังหวัดระยอง มีความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคและด้านตลาด เนื่องจากสถานที่ตั้งมีความเหมาะสม และไม่ขัดต่อกฎหมาย ผลการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการลงทุนโรงงานผลิตน้ำยางข้น กำหนดอายุโครงการไว้ 20 ปี พบว่ามีความเป็นไปได้ทางการเงิน ณ ระดับอัตราคิดลดที่ร้อยละ 9.36 ต่อปี

คุณสรณ์ กาญจนวงศ์, เพ็ญพัทธ์ศิลา วิเชียรวรรณ, และวิภาดา มุกดา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)วิเคราะห์การรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษจำแนกตามข้อมูลทั่วไป 3)วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของผู้ประกอบการ 4)นำเสนอ ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจในพื้นที่อำเภอแม่สอดจังหวัดตาก จำนวน 164 คน และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน 30 ผลวิจัยพบว่า ในภาพรวมของการรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการเมืองความมั่นคง ส่วนในภาพรวมของความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม และด้านการเมือง ความมั่นคง และยังพบว่า ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

ด้านเศรษฐกิจ การสร้างตลาดขนาดใหญ่เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน เพิ่มการจ้างงาน ส่งเสริมด้านแหล่งวัตถุดิบ เพื่อนำวัตถุดิบจากในประเทศมาใช้ประโยชน์ การลดต้นทุนการผลิตและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างเหมาะสม มุ่งสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเชื่อมั่นต่อกลไกและกระบวนการยุติธรรม แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในการถือครองที่ดินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ด้านสังคม การยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้สูงขึ้น รัฐต้องจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ประชาชนเป็นหลักประกันของชีวิต มีการพัฒนาสังคมให้เหมาะสมโดยเฉพาะระดับครอบครัว

ด้านสิ่งแวดล้อม การรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า การเลือกใช้พลังงานทดแทน และการมีจิตสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ใช่ปัญหาของใครคนใดคนหนึ่ง

ด้านวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงวิถีคิด ความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ ค่านิยม ของผู้คนในสังคม การปลูกฝังสั่งสอนเยาวชนไทยในเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม เน้นการเรียนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เห็น ศึกษาจุดเด่นของคนในประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาศึกษาและพิจารณาเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

ด้านการเมืองความมั่นคง การส่งเสริมค่านิยมของประชาธิปไตย ชรรมาภิบาล หลักการนิติธรรมในอาเซียน และส่งเสริมความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมการเมืองและความมั่นคง ในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่

นณริฎ พิศลยบุตร และภาณุทัต สัจฉะไชย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดและผลกระทบของการสนับสนุนการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศขาออกต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทย จากผลการวิจัย พบว่าการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศขาออกให้ผลกระทบที่แตกต่างกันตามปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศขาออก ในกรณีของอุตสาหกรรมขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทย มีทั้งกรณีที่เป็นปัญหาที่สำคัญและเร่งด่วนควรได้รับการแก้ไข (เช่น การขยายตลาด การขาดแคลนแรงงานชำนาญการ การแสวงหาผลประโยชน์ทางด้านภาษี) กรณีเป็นปัญหาระยะปานกลางหรือยาว (เช่น การแสวงหาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และการลดความเสี่ยงจากการอยู่เครือข่ายการผลิตเดียวกัน) ซึ่งต้องการความช่วยเหลือ และกรณีที่ยังไม่พบว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ (เช่น การจัดสรรประสิทธิภาพแรงงาน ไร้ฝีมือ การขยับขึ้นห่วงโซ่มูลค่าและการแสวงหาเทคโนโลยีขั้นสูง) สำหรับนโยบายที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน พบว่า มีทั้งนโยบายภาครัฐที่พยายามตอบโจทย์ที่เป็นปัญหา และสามารถช่วยคลายปัญหาได้ดี (เช่น การให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลผ่านหน่วยงานที่จัดตั้งใหม่) มีส่วนที่พยายามตอบปัญหาแต่อาจจะยังมีการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน (เช่น แบบจำลองการผลิตชายแดน) และมีส่วนที่พยายามตอบโจทย์ต่างๆที่อุตสาหกรรมยังไม่มีปัญหาเกิดขึ้น (เช่น การผลักดันการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศขาออกสำหรับธุรกิจที่มีระดับการพัฒนาค่ำ)

อนุชิต เลิศบัณฑิตกุล (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ในบริษัท ตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ในบริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการประยุกต์ใช้สัญญาฟิวเจอร์สเพื่อซื้อขายและเก็งกำไร โดยมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนเพื่อหาผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินทรัพย์อ้างอิง สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์พบว่า ระดับรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับมูลค่าพอร์ตการลงทุน มูลค่าซื้อขายสัญญาต่อครั้ง ทั้งนี้จากการศึกษาความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานทางการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานทุกด้านในระดับมาก ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับหลักการวิเคราะห์ที่ใช้ประกอบการลงทุนและพฤติกรรมในการซื้อขายหลักทรัพย์ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ในบริษัท ตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ได้ใช้การวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิส ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และเวลาที่ใช้สำหรับลงทุน รวมทั้งปัจจัยพื้นฐานทางการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการลงทุน

2.5 การพัฒนากรอบแนวคิดในงานวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จากการตรวจสอบแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

รูปที่ 2.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรูปแบบของการวิจัย คือการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประเภทของการวิจัยที่นำมาใช้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) วิธีการสำรวจที่ใช้คือ การให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaires) โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่มีคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวคิดกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ข้อมูลและแหล่งรวบรวมข้อมูล
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในจังหวัดนครพนม โดยพิจารณาบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครพนมให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ 31 มกราคม 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 455 บริษัท เงินลงทุนรวม 6,434.18 ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน 4,966 คน โดยแยกตามจำพวกโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 แบ่งออกเป็น 3 จำพวกประกอบด้วย โรงงานจำพวกที่ 1 คือ โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักร 5-20 แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงาน 7-20 คน (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็น

โรงงานจำพวกที่ 3) โรงงานกลุ่มนี้สามารถประกอบกิจการได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงและประกาศกระทรวง โรงงานจำพวกที่ 2 คือ โรงงานที่มีแรงแม่รวมของเครื่องจักรมากกว่า 20 แรงแม่แต่ไม่เกิน 50 แรงแม่ และ/หรือมีจำนวนคนงาน 21-50 คน (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ 3) เป็นโรงงานที่ไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเช่นเดียวกับโรงงานจำพวกที่ 1 และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และโรงงานจำพวกที่ 3 คือ โรงงานที่มีแรงแม่รวมของเครื่องจักรมากกว่า 50 แรงแม่ และ/หรือ มีจำนวนคนงานมากกว่า 50 คน หรือเป็นโรงงานที่มีมลภาวะ เป็นโรงงานที่ต้องรับใบอนุญาตก่อนจึงจะตั้งโรงงานได้ โดยผู้ประกอบการจะต้องทำใบขออนุญาต ได้แก่ แบบ รง.3 คือ แบบคำขอรับใบอนุญาต และแบบ รง.4 คือ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน นอกจากนี้ ยังมีแบบ รง.3/1 คือแบบขอต่ออายุใบอนุญาต และแบบ รง.3/2 คือแบบคำขอรับโอนใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งจะใช้ในกรณีที่มีการซื้อ เช่า หรือเช่าซื้อโรงงาน รวมถึงการรับเป็นมรดก เป็นต้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ดังนั้นการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจะทำการศึกษาตัวแทนที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรที่เชื่อถือได้ ทั้งหมด 455 ตัวอย่าง โดยมีการกำหนดระดับค่าเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ที่ 95% ซึ่งหมายความว่ายอมให้มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนั้น สูตรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

N = จำนวนประชากรทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า

$$\text{แทนค่า } n = \frac{455}{1 + 455(0.05)^2}$$

$$n = 213$$

ดังนั้น จากการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย พบว่า จะต้องทำการสำรวจตัวอย่างในการวิจัยเท่ากับ 213 ตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากกลุ่มประชากรที่สนใจศึกษาเป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในจังหวัดนครพนม โดยพิจารณาบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครพนมให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ 31 มกราคม 2560 ตามที่ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเอาไว้ข้างต้น และได้เลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมที่สุด ตามขั้นตอนดังนี้คือ

3.1.2.1 การสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) จากจำนวนประชากรทั้งหมด 455 บริษัท มีบริษัทที่อยู่จำพวกโรงงานจำพวกที่ 1 จำนวน 0 บริษัท จำพวกโรงงานจำพวกที่ 2 จำนวน 91 บริษัท และ จำพวกโรงงานจำพวกที่ 3 จำนวน 364 บริษัท ทั้งนี้ได้คำนวณหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าต้องสุ่มตัวอย่างจากประชากรให้ได้สัดส่วน 20 ต่อ 80 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจำพวกโรงงานที่ 2 จะมีจำนวน 43 บริษัท และจำพวกโรงงานที่ 3 มีจำนวน 170 บริษัท โดยสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน จากจำนวนประชากร

จำพวกโรงงาน	จำพวกโรงงานที่ 1	จำพวกโรงงานที่ 2	จำพวกโรงงานที่ 3	ผลรวม
การสุ่มตัวอย่าง	1	2	3	
จำนวนประชากรทั้งหมด	0	91	364	455
คิดเป็นร้อยละ	0	20	80	100
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	0	43	170	213

3.1.2.2 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสร้างตัวเลขเชิงสุ่มจากคอมพิวเตอร์ (Computer random number generators) โดยใช้ Microsoft Excel 2010 มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) กำหนดหมายเลขประจำตัวให้แก่สมาชิกทุกหน่วยในประชากร โดยจำพวกโรงงานที่ 2 กำหนดหมายเลข 1- 91 และ จำพวกโรงงานที่ 3 กำหนดหมายเลข 1- 364
- 2) สุ่มตัวอย่างโดยกำหนดไม่ใช้ค่าซ้ำ โดยใช้ฟังก์ชัน Random เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

3.2 ข้อมูลและแหล่งรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลในการวิเคราะห์ประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จะประกอบไปด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปขององค์กร ระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ระดับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม และระดับความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบในงานวิจัย เอกสารงานวิจัยเชิงวิชาการต่างๆ บทความ วารสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ประกอบด้วย เพศ อายุ คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไปขององค์กร เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจขององค์กร จำนวนบุคลากรในองค์กร เงินลงทุนขององค์กร

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนของคำถามที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยคำถามในส่วนนี้ประกอบไปด้วย

คำถามเกี่ยวกับด้านมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คำถามเกี่ยวกับด้านมาตรการกรมสรรพากร

คำถามเกี่ยวกับด้านมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนของคำถามที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยคำถามในส่วนนี้ประกอบไปด้วย

คำถามเกี่ยวกับด้านความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

คำถามเกี่ยวกับด้านชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ส่วนที่ 5 เป็นส่วนของคำถามที่เกี่ยวกับการสอบถามระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ข้อคำถามในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 ผู้วิจัยได้ออกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในการวัดระดับการให้ความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีตัวชี้วัดต่างๆที่ใช้วัดตัวแปรอันประกอบไปด้วย

5 หมายถึง ระดับความสำคัญมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความสำคัญมาก

3 หมายถึง ระดับความสำคัญปานกลาง

- 2 หมายถึง ระดับความสำคัญน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ข้อคำถามในส่วนที่ 5 ผู้วิจัยได้ออกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในการวัดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีตัวชี้วัดต่างๆที่ใช้วัดตัวแปร อันประกอบไปด้วย

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายละเอียดของการออกแบบมาตรวัดตัวแปรในกรอบแนวคิดมีดังต่อไปนี้

มาตรวัดมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หมายถึง สิทธิประโยชน์ต่างๆสำหรับกิจการที่เข้าข่ายประเภทที่ บีโอไอ ให้การส่งเสริมหรือผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาตรวัดที่ใช้ประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีทางเลือกตอบ 5 ระดับ จากระดับความสำคัญน้อยที่สุด ไปยังระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่

1) กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี หากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปีแล้วให้ได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษี กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัดวงเงินร้อยละ 100 ของเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

- 2) สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ)
- 3) อาคารเช่า (ได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับเครื่องจักรและได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี)
- 4) การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ)

มาตรวัดมาตรการกรมสรรพากร

มาตรการกรมสรรพากร หมายถึง สิทธิประโยชน์ต่างๆ สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) มาตรวัดที่ใช้ประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีทางเลือกตอบ 5 ระดับจากระดับความสำคัญน้อยที่สุดไปยังระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่

- 1) สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 2) สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10
- 3) สิทธิในการส่งเสริมการลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลน้อยลง
- 4) สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี

มาตรวัดมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ หมายถึง สิทธิประโยชน์ต่างๆที่ทางภาครัฐสนับสนุนสำหรับกิจการที่ลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม มาตรวัดที่ใช้ประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีทางเลือกตอบ 5 ระดับจากระดับความสำคัญน้อยที่สุดไปยังระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่

- 1) ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่เกิน 7 วัน
- 2) ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค
- 3) ภาครัฐจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในทีเดียวกัน
- 4) ภาครัฐจัดหาที่ดิน เพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

มาตรวัดความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม หมายถึง ความเชื่อมั่นหรือคาดหวังที่มีต่อเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อมั่นไว้วางใจมาตรวัดที่ใช้ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีทางเลือกตอบ 5 ระดับ จากระดับความสำคัญน้อยที่สุดไปยังระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่

- 1) จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของเส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
- 2) ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นการเชิญชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งในประเทศ และต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุน
- 3) ภาครัฐได้มีการดำเนินการแก้ไขออกโฉนดให้เป็นที่ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็นพื้นที่รองรับการลงทุน

มาตรวัดชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม หมายถึง ผลรวมของภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ ที่โดดเด่น อันเป็นที่รู้จักและเป็นที่น่าจดจำที่เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม มาตรวัดที่ใช้ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีทางเลือกตอบ 5 ระดับ จากระดับความสำคัญน้อยที่สุดไปยังระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่

- 1) จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2
- 2) จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง
- 3) จังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและพื้นที่บริการโลจิสติกส์ขนส่งสินค้า

มาตรวัดการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม หมายถึง ปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นเสริมในตัดสินใจให้ผู้ประกอบการเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม มาตรวัดที่ใช้ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีทางเลือกตอบ 5 ระดับ จากระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดไปยังระดับความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่

- 1) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นที่พร้อม
- 2) ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการสนับสนุนจากทางภาครัฐ
- 3) ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่เชื่อมต่อกับชายแดนของไทย

4) สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมากและสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งการนำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือชิ้นส่วนต่างๆ จากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย

5) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและนำความมั่นคงมาสู่ประเทศไทย

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการศึกษาไปทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามดังนี้

3.4.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ในการวัดความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นั้น ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency/Index of item objective congruence/Index of Congruence หรือ IOC) เป็นวิธีที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวัดที่ใช้ในงานวิจัย IOC จะเป็นการตรวจสอบ 3 ส่วน (Rovinelli & Hambleton, 1977 อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2527) ได้แก่ ความตรงเฉพาะหน้า (Face Validity), ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ซึ่งจะให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญกับสิ่งที่จะวัดเป็นผู้ทำการตรวจสอบ

วิธีการหาค่า IOC ของเครื่องมือวัด ผู้ทำวิจัยจะนำเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตรวจสอบและให้คะแนนรายชื่อตามคลยพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการให้คะแนนรายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นจะมี 3 ค่า คือ

ค่า + 1 คือ ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

ค่า 0 คือ ผู้ตรวจสอบไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่ศึกษาได้หรือไม่

ค่า -1 คือ ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

เมื่อได้ผลคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิครบทุกท่านแล้ว ให้นำข้อมูลที่ได้มาทำการคำนวณตามสูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง ค่าคะแนนรายข้อตามคุณลักษณะของผู้ตรวจสอบหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ตรวจสอบหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 3.2 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อคำถามในแบบสอบถาม

ข้อคำถาม ใน แบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปลผล
	ผู้ทรงคุณวุฒิท่าน ที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิท่าน ที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิท่าน ที่ 3		
3.1.1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.1.2	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.1.3	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.1.4	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.2.1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.2.2	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.2.3	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.2.4	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.3.1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.3.2	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.3.3	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

0.5 และผู้วิจัยอาจมีความจำเป็นต้องใช้ข้อคำถามนั้น อาจทำได้โดยให้ผู้วิจัยทำการพัฒนาปรับปรุงข้อคำถามนั้นให้เหมาะสมขึ้นตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการตรวจสอบ จากผลการทดสอบ IOC ข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีคะแนน IOC เท่ากับ 1 ซึ่งถือว่าข้อคำถามทุกข้อมีความเที่ยงตรงในการถามตัวแปรอย่างครบถ้วน ดังที่แสดงไว้ในความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อคำถามในแบบสอบถาม ตามภาคผนวก ข

ก่อนการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ผู้วิจัยได้กำหนดชื่อตัวแปร (Variables) และชื่อตัวบ่งชี้ (Indicators) ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยตัวบ่งชี้ทั้งหมดเป็น มาตรวัดอันตรภาค (Interval Scales) ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรและชื่อตัวบ่งชี้

ตัวแปร	ชื่อตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์	ชื่อตัวบ่งชี้
มาตรการส่งเสริมการลงทุนของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน	BOI	Q311
		Q312
		Q313
		Q314
มาตรการกรมสรรพากร	NONB	Q321
		Q322
		Q323
		Q324
มาตรการสนับสนุนอื่นๆจาก ภาครัฐ	GOVT	Q331
		Q332
		Q333
		Q334
ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	RELI	Q411
		Q412
		Q413

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรและชื่อตัวบ่งชี้ (ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์	ชื่อตัวบ่งชี้
ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	FAMO	Q421
		Q422
		Q423
การตัดสินใจลงทุนด้าน อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	DECI	Q511
		Q512
		Q513
		Q514
		Q515

3.4.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) และการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามผลของดัชนีความสอดคล้องและกำหนดชื่อตัวแปรและชื่อตัวบ่งชี้แล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง โดยนำรายชื่อของบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครพนมให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ 31 มกราคม 2560 ที่มีทั้งสิ้น 455 บริษัท เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง จำนวน 30 บริษัท และบริษัทที่ได้นำมาทำการตรวจสอบแล้วดังกล่าวจะต้องทำการตัดออกจากกลุ่มประชากรของงานวิจัยก่อนที่จะทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อแจกแบบสอบถามตัวจริงในภายหลัง

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างทำโดยส่งแบบสอบถามให้กับผู้บริหารระดับสูง หรือผู้บริหารระดับกลางขององค์กร โดยนำไปทดสอบกับเป้าหมายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงของงานวิจัย โดยจะทำการตัดชื่อทั้ง 30 บริษัทที่ทำการทดสอบเครื่องมือออกก่อนการสุ่มตัวอย่างของงานวิจัยจริง โดยบริษัทที่ตั้งใจข้างต้นจำนวน 30 บริษัทจะได้รับแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมสอดซองติดแสตมป์เพื่อให้ผู้ตอบสามารถส่งกลับ เมื่อผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ผู้วิจัยจะโทรศัพท์ติดตามผลครั้งที่หนึ่ง และเมื่อผ่านไปอีกหนึ่งสัปดาห์ผู้วิจัยจะโทรศัพท์ติดตามผลอีกครั้งเป็นครั้งที่สอง หากผู้ตอบมี

ข้อขัดข้องประการใด จะดำเนินการแก้ไขเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามให้มากที่สุด

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามเพื่อทำการทดสอบกลับจากบริษัทจำนวนทั้งสิ้น 30 บริษัท หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำคำตอบมาลงรหัสและป้อนข้อมูล ผู้วิจัยทำการตรวจสอบจำนวนของคำตอบที่ขาดหายไป (Missing Values) และแทนค่าของคำตอบที่ขาดหายไปในแต่ละตัวบ่งชี้ด้วยค่าเฉลี่ยของตัวบ่งชี้แต่ละตัว หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำข้อคำถามที่เหลื่อมมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha) (Nunnally, 1978) เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปรตัวเดียวกัน และหากมีข้อคำถามใดที่มีความสอดคล้องน้อยก็จะทำการตัดออกเช่นกัน

ตารางที่ 3.4 การทดสอบความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	ค่าอำนาจจำแนก
มาตรการส่งเสริมการ	Q311	0.710	0.562
ลงทุนของสำนักงาน	Q312		0.368
คณะกรรมการ	Q313		0.791
ส่งเสริมการลงทุน	Q314		0.456
มาตรการ	Q321	0.921	0.775
กรมสรรพากร	Q322		0.895
	Q323		0.733
	Q324		0.877
มาตรการสนับสนุน	Q331	0.820	0.572
อื่นๆจากภาครัฐ	Q332		0.643
	Q333		0.770
	Q334		0.640
ความน่าเชื่อถือเขต	Q411	0.802	0.682
พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ	Q412		0.688
จังหวัดนครพนม	Q413		0.589

ตารางที่ 3.4 การทดสอบความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด
(ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้	ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา	ค่าอำนาจจำแนก
ชื่อเสียงเขตพื้นที่	Q421	0.705	0.406
เศรษฐกิจพิเศษ	Q422		0.456
จังหวัดนครพนม	Q423		0.769
การตัดสินใจลงทุน	Q511	0.867	0.578
ด้านอุตสาหกรรมใน	Q512		0.773
เขตพื้นที่เศรษฐกิจ	Q513		0.722
พิเศษจังหวัด	Q514		0.687
นครพนม	Q515		0.726

ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของมาตรวัดตัวแปรทุกตัวมีค่ามากกว่า 0.7 (Nunnally, 1978) และเมื่อตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Item-Total Correlation) ยังพบว่า ทุกรายข้อมีค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อคำถามไม่ต่ำกว่า 0.3 (Field, 2005) จึงสามารถนำไปใช้สร้างเป็นแบบสอบถามชุดสุดท้ายที่ใช้เก็บข้อมูลต่อไป

หลังจากการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่แบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามชุดสุดท้ายที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจริง ดังที่แสดงไว้ในแบบสอบถามงานวิจัย ตามภาคผนวก ก

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการจัดทำแบบสอบถามพร้อมขอจดหมายนำจากมหาวิทยาลัยรังสิต และแนบใบแสดงความประสงค์ในกรณีที่ต้องการผลสรุปการวิจัยอย่างย่อเพื่อส่งกลับให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่องานวิจัยเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นแรก ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมจดหมายนำจากมหาวิทยาลัยรังสิต และใบแสดงความประสงค์ในกรณีที่ต้องการผลสรุป รวมถึงซองคิดแถมปีสำหรับการส่งแบบสอบถามกลับ ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาทั้งหมด 213 ตัวอย่าง จากจำนวนประชากรทั้งหมดจำนวน 455 บริษัท และได้ทำการตัดรายชื่อของบริษัท 30 บริษัทที่ใช้ในการทดสอบแบบสอบถามแล้วออกไปก่อนการสุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามและเอกสารดังกล่าวจะถูกส่งให้กับผู้บริหารระดับสูง หรือผู้บริหารระดับกลางขององค์กร ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครพนมให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ 31 มกราคม 2560

ขั้นที่สอง ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดตามผล เมื่อผ่านไปหนึ่งสัปดาห์

ขั้นที่สาม ผู้วิจัยจะโทรศัพท์ติดตามผลอีกครั้ง เมื่อผ่านไปอีกหนึ่งสัปดาห์ หากผู้ตอบคำถามมีข้อขัดข้องประการใด จะดำเนินการแก้ไขเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามให้มากที่สุด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดที่สมบูรณ์แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การตรวจสอบข้อมูล โดยผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
- 2) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องและเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัส (Coding) เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
- 3) นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึก โดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
- 4) การประมวลผลข้อมูลด้วยสถิติเบื้องต้นและใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำค่าสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาอธิบายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 213 ชุด นำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ประมวลผลและจัดทำตารางวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อนำเสนอข้อมูลและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา

ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) บรรยายระดับความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ ด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม และบรรยายระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

3.6.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ประเภทธุรกิจองค์กร จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) กรณีที่พบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี OLS (Ordinary Least Squares) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยมีแบบจำลองการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

$$DECI = \beta_0 + \beta_1 BOI + \beta_2 NONB + \beta_3 GOVT + \beta_4 REAL + \beta_5 FAMO$$

กำหนดชื่อย่อของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

DECI	หมายถึง	การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม
BOI	หมายถึง	มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
NONB	หมายถึง	มาตรการกรมสรรพากร
GOVT	หมายถึง	มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ
REAL	หมายถึง	ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม
FAMO	หมายถึง	ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ในบทนี้ผู้วิจัยได้อธิบายถึงรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วยประชากรในการศึกษา วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) จากจำนวนประชากรทั้งหมด 455 บริษัท โดยกลุ่มตัวอย่างจำพวกโรงงานที่ 2 จะมีจำนวน 43 บริษัท และจำพวกโรงงานที่ 3 มีจำนวน 170 บริษัท และหลังจากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสร้างตัวเลขเชิงสุ่มจากคอมพิวเตอร์ตามรายชื่อประชากรที่เรียงลำดับตามตัวอักษร ในส่วนของมาตรวัดตัวแปรงานวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างมาตรวัดโดยมีพื้นฐานมาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาอย่างครบถ้วน

สำหรับมาตรวัดตัวแปรงานวิจัยผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามงานวิจัยและได้มีการทดสอบแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ก่อนที่จะออกเก็บข้อมูลจริง โดยใช้เทคนิคการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในการทดสอบแบบสอบถาม หลังจากทดสอบแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามและนำไปใช้กับตัวอย่างในการศึกษา จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้ผู้บริหารองค์กรตอบแบบสอบถาม ในส่วนของเทคนิควิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งรายละเอียดผลการศึกษาผู้วิจัยจะได้นำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 213 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาทำการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วนและเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
SD	หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
N	หมายถึง จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์
F	หมายถึง ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
P	หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R	หมายถึง ค่าที่แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม ซึ่งเรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์พหุคูณ
$R\text{ Square}$	หมายถึง ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
$Sig.$	หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
*	หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
$R\text{ Square Adjusted}$	หมายถึง ค่า $R\text{ Square}$ ที่ปรับแก้แล้ว

Std. Error of the Estimate หมายถึง ค่าที่แสดงระดับของความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้
ตัวแปรอิสระทั้งหมดมาพยากรณ์ตัวแปรตาม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งในการนำเสนอผลการ
วิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์และ
นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คุณวุฒิ
การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และข้อมูลทั่วไปขององค์กร ได้แก่ ประเภทธุรกิจขององค์กร
จำนวนบุคลากรในองค์กร เงินลงทุนขององค์กร โดยวิเคราะห์จากค่าความถี่และค่าร้อยละ เสนอผล
ในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ ที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขต
พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ
พิเศษ จังหวัดนครพนม โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอผลในรูปแบบ
ของตาราง

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี
วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One – Way Analysis of Variance (One – Way ANOVA) และ

วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปขององค์กร

เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์โดยนำข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 213 ชุด มาแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอเป็นค่าความถี่และร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

4.1.1 เพศของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	122	57.3
หญิง	91	42.7
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 213 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายมีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และเพศหญิงมีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ

4.1.2 อายุของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 25 ปี	7	3.3
อายุ 26-35 ปี	44	20.7
อายุ 36-45 ปี	90	42.3
อายุ 45 ปีขึ้นไป	72	33.8
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาดังกล่าว ตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ อายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

4.1.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	64	30.0
ปริญญาตรี	115	54.0
ปริญญาโท	34	16.0
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาดังกล่าว ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับต่ำกว่า

ปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และปริญญาโท จำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 16.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

4.1.4 ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	25	11.7
ตั้งแต่ 5-10 ปี	74	34.7
ตั้งแต่ 11-15 ปี	30	14.1
ตั้งแต่ 16-20 ปี	25	11.7
มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป	59	27.7
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 11-15 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และตั้งแต่ 16-20 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

4.1.5 ประเภทธุรกิจขององค์กรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจขององค์กร

ประเภทธุรกิจขององค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	14	6.6
สินค้าอุปโภคบริโภค	14	6.6
สินค้าอุตสาหกรรม	14	6.6
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	65	30.5
ทรัพยากร	7	3.3
บริการ	99	46.5
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประเภทธุรกิจขององค์กรด้านบริการ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สินค้าอุตสาหกรรมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สินค้าอุปโภคบริโภคจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และทรัพยากร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

4.1.6 จำนวนบุคลากรในองค์กรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุคลากรในองค์กร

จำนวนบุคลากรในองค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50 คน	210	98.6
ตั้งแต่ 50-100 คน	3	1.4
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.6 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนบุคลากรในองค์กรต่ำกว่า 50 คน จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 98.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ ตั้งแต่ 50-100 คน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.1.7 เงินลงทุนขององค์กรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินลงทุนขององค์กร

จำนวนบุคลากรในองค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	144	67.6
ตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท	63	29.6
ตั้งแต่ 10.1-20 ล้านบาท	4	1.9
มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป	2	0.9
รวม	213	100.0

จากผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินลงทุนขององค์กรต่ำกว่า 5 ล้านบาท จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ ตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตั้งแต่ 10.1-20 ล้านบาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และมากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 คน โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.2.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทางมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1) กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8ปีหากเป็นกิจการใน กลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์ เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ กำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษี	3	5	4.39	0.668

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
ทางมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (ต่อ)

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัดวงเงินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และ ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไร สุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของ อัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล				
2) สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าว เป็นระยะเวลา 10 ปี และให้หักค่าติดตั้งหรือ ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของ เงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคา ตามปกติ)	3	5	4.50	0.762
3) อกรขาเข้า (ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับ เครื่องจักร และได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับ วัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการ ส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี)	3	5	4.02	0.877
4) การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงาน ต่างด้าวไร้ฝีมือ)	1	5	3.74	0.940
รวม			4.16	0.812

จากผลการศึกษารายที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 213 คน มีระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ในด้านมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยให้ความสำคัญกับ สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุนนอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ) มีค่าเฉลี่ย 4.50 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.762 และให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ) มีค่าเฉลี่ย 3.74 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.940 โดยทางสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนในด้านต่างๆ อาทิ สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้น/ลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร และวัตถุดิบ/วัสดุจำเป็น และสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร เช่น การบริการอำนวยความสะดวกสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย ทั้งผู้ชำนาญการและแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ เป็นต้น ซึ่งประโยชน์ที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุดสำหรับนักลงทุนที่ยื่นขอสิทธิพิเศษดังกล่าวจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) คือ ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษี จะเห็นได้จากการให้ความสำคัญมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างในด้านสิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ) รองลงมาคือได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรและได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับโรงงานอุตสาหกรรม และกลุ่ม SMEs ต่างๆ ที่จะปรับปรุงพัฒนาในด้านคุณภาพการผลิต และขยายกำลังการผลิต เป็นต้น

4.2.2 มาตรการกรมสรรพากร

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทาง มาตรการกรมสรรพากร

มาตรการกรมสรรพากร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1) ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ขอรับสิทธิประโยชน์ได้ โดย มาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิ ลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับ กิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่ บี โอไอ ให้การส่งเสริม หรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาด การลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น	1	5	3.77	0.982
2) สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการ ลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10	1	5	3.57	1.001
3) สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการ ลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ) ได้สิทธิในการส่งเสริมการ ลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลน้อยลง	1	5	3.53	0.944

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทาง
มาตรการกรมสรรพากร (ต่อ)

มาตรการกรมสรรพากร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
4) สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี	1	5	3.78	1.006
รวม			3.66	0.983

จากผลการศึกษาตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 213 คน มีระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ในด้านมาตรการกรมสรรพากร โดยให้ความสำคัญกับสำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี มีค่าเฉลี่ย 3.78 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.006 และให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้สิทธิในการส่งเสริมการลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลน้อยลง มีค่าเฉลี่ย 3.53 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.944 สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการ ที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่ บีโอไอ ให้การส่งเสริม หรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น สามารถขอรับสิทธิประโยชน์ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลังได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล จะเห็นได้จากการให้ความสำคัญมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างด้านสำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี

4.2.3 มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
ทางมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1.ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน 7 วัน	1	5	3.69	0.869
2.ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค	1	5	3.83	0.879
3.ภาครัฐจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในทีเดียวกัน	1	5	3.52	1.017
4.ภาครัฐจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	1	5	3.27	0.776
รวม			3.58	0.885

จากผลการศึกษาตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 213 คน มีระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ในด้านมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ย 3.83 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.879 และให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ภาครัฐจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ มีค่าเฉลี่ย 3.27 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.776 พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านอื่นๆ ควบคู่กันไป จะเห็นได้จากการให้ความสำคัญมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างด้าน ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค เพราะถือเป็นโครงสร้างพื้นฐาน

หลัก ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกและรองรับนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

4.3 ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 คน โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.3.1 ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
1.จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของเส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region)	2	5	4.28	0.786
2.ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นการเชิญชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งในประเทศ และต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุน	2	5	4.09	0.830

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัด นครพนม	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
3.ภาครัฐได้มีการดำเนินการแก้ไขออกโฉนดให้เป็น ที่ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็นพื้นที่รองรับการลงทุน	2	5	3.53	0.893
รวม			3.97	0.836

จากผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 213 คน มีระดับการให้ความสำคัญด้าน ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ในด้านความน่าเชื่อถือ เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม โดยให้ความสำคัญกับ จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของ เส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region) มีค่าเฉลี่ย 4.28 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.786 และให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ภาครัฐได้มีการดำเนินการ แก้ไขออกโฉนดให้เป็นที่ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็นพื้นที่รองรับการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 3.53 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.893 (GMS- Great Mekong Sub Region) คือเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่าง เมืองสำคัญใน 6 ประเทศกลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งประกอบด้วย ไทย จีน (มณฑล ยูนนาน) เวียดนาม กัมพูชา ลาว และ เมียนมา ซึ่งมีกำลังซื้ออันมหาศาลของประชากรกว่า 250 ล้านคน มีพื้นที่รวมกัน 2.3 ล้าน ตารางกิโลเมตร เทียบได้กับขนาดทวีปยุโรปตะวันตก มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ และมีความ ได้เปรียบทางด้านที่ตั้ง ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงถูกยกให้เป็นพื้นที่ ยุทธศาสตร์ด้านการค้า การลงทุน และการพัฒนาภูมิภาค ด้วยเหตุนี้กลุ่มตัวอย่างจึงให้ความสำคัญ มากที่สุดด้าน จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของเส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region)

4.3.2 ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทางชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
1)จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2	2	5	3.90	0.699
2)จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง	1	5	3.57	0.880
3)จังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและพื้นที่บริการ โลจิสติกส์ขนส่งสินค้า	2	5	3.90	0.857
รวม			3.79	0.812

จากผลการศึกษาตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 213 คน มีระดับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ในด้านชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม โดยให้ความสำคัญกับ จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.90 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.699 ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ย 3.57 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.880 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมถือเป็น “ศูนย์กลางทางการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว ของอนุภาครอินโดจีน” โดยตั้งอยู่บนเส้นทางเศรษฐกิจ EWEC (East - West Economic Corridor) และอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS- Great Mekong Sub Region) ซึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้า มากถึง 3,400 ล้านคน และจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดชายแดนเดียวของประเทศไทย ณ สะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม – คำม่วน) ที่สามารถเชื่อมโยงพื้นที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ไปจนถึงสาธารณรัฐประชาชนจีน (จีนตอนใต้) ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมที่ถือว่าเป็น “จุดยุทธศาสตร์สำคัญทางการค้า” สายใหม่ (New Trade Lane) บนเส้นทางถนนสาย R12 ซึ่งปัจจุบันถือเป็นเส้นทางคมนาคมที่สั้นที่สุดในการเดินทางระหว่าง 3 ประเทศ ด้วยเหตุนี้กลุ่มตัวอย่างจึงให้ความสำคัญมากที่สุดด้านจังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2

4.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 คน โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม			$\bar{X}$	S.D.
1) มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นที่พร้อม	3	5	3.77	0.806

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัด
นครพนม (ต่อ)

ความคิดเห็นการตัดสินใจลงทุนด้าน อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัด นครพนม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
2) ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการสนับสนุนจาก ทางภาครัฐ	3	5	3.77	0.846
3) ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่เชื่อมต่อกับ ชายแดนของไทยเพิ่มขึ้น	3	5	4.14	0.804
4) สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมากและสะดวก ในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการนำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือ ชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายัง ประเทศไทย	3	5	4.23	0.670
5) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและนำ ความมั่นคงมาสู่ประเทศไทย	3	5	4.14	0.651
รวม			4.01	0.755

จากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 213 คน มีระดับความคิดเห็นการ
ตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม โดยให้ความสำคัญ
กับ สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมากและสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน
รวมทั้งการนำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย

มีค่าเฉลี่ย 4.23 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.670 ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการสนับสนุนจากทางภาครัฐค่าเฉลี่ย 3.77 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.846 จากนโยบายของรัฐมุ่งเน้นที่จะพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนของประเทศไทยที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการค้าขายและการลงทุน และเพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงได้กำหนดให้ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นรวม 10 พื้นที่ ได้แก่ ดาก สระแก้ว ตราด มุกดาหาร สงขลา เชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี นราธิวาส โดยรัฐบาลได้ตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จและมาตรการอำนวยความสะดวกอื่นๆไว้รองรับผู้ประกอบการต่างๆเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสาเหตุที่ต้องลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เนื่องจากพื้นที่เหล่านี้ติดต่อกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้านของไทย ได้แก่ ประเทศพม่าที่จังหวัดตากและกาญจนบุรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จังหวัดเชียงราย มุกดาหาร หนองคายและนครพนม ประเทศกัมพูชาที่จังหวัดสระแก้วและตราด ประเทศมาเลเซียที่จังหวัดสงขลาและนราธิวาส โดยที่ผ่านมามูลค่าการค้าขายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านทั้ง 4 ประเทศมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันธุรกิจประเภทศูนย์กระจายสินค้าและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานจำนวนมาก เริ่มสนใจไปลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากสามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมาก และสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนำเข้าสินค้าต่างๆรวมทั้งวัตถุดิบ/ชิ้นส่วนเข้ามายังประเทศไทย ด้วยเหตุนี้กลุ่มตัวอย่างจึงให้ความสำคัญมากที่สุดด้านสามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมากและสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการนำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.5.1 Analysis of Variance (ANOVA)

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยขององค์กรที่ประกอบไปด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่แตกต่างกัน สามารถส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ประเภทธุรกิจองค์กรที่แตกต่างกันสามารถส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของปัจจัยขององค์กรด้านประเภทธุรกิจ
องค์กร

ประเภทธุรกิจขององค์กร	N	$\bar{X}$	F	Sig.
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	14	3.6000	31.124	.000*
สินค้าอุปโภคบริโภค	14	4.1857		
สินค้าอุตสาหกรรม	14	4.1857		
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	65	3.5108		
ทรัพยากร	7	3.5714		
บริการ	99	4.3737		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 โดยใช้ F-Test พบว่า ค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ประเภทธุรกิจองค์กรที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อวิเคราะห์หาคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ Scheffe ของการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทธุรกิจองค์กร

ประเภทธุรกิจ	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	สินค้า อุปโภค บริโภค	สินค้า อุตสาหกรรม	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	ทรัพยากร	บริการ
เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	-	-0.59 (0.06)	-0.59 (0.06)	0.09 (1.00)	0.03 (1.00)	-0.77*
สินค้าอุปโภค บริโภค			0.00 (1.00)	0.67* (0.00)	0.61 (0.16)	-0.19 (0.85)
สินค้า อุตสาหกรรม				0.67* (0.00)	0.61 (0.16)	-0.19 (0.85)
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง					-0.06 (1.00)	-0.86*
ทรัพยากร						-0.80*
บริการ						

จากตารางที่ 4.15 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทธุรกิจองค์กร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ประเภทธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารกับประเภทธุรกิจบริการ ประเภทธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคกับประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ประเภทธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรมกับประเภทธุรกิจ

อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างกับประเภทธุรกิจบริการ ประเภทธุรกิจทรัพยากรกับประเภทธุรกิจบริการ นอกนั้นไม่แตกต่าง และพบว่า

ประเภทธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีการตัดสินใจเลือกลงทุนน้อยกว่าประเภทธุรกิจบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเภทธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีการตัดสินใจเลือกลงทุนมากกว่าประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเภทธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม มีการตัดสินใจเลือกลงทุนมากกว่าประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีการตัดสินใจเลือกลงทุนน้อยกว่าประเภทธุรกิจบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเภทธุรกิจทรัพยากร มีการตัดสินใจเลือกลงทุนน้อยกว่าประเภทธุรกิจบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 จำนวนบุคลากรในองค์กรที่แตกต่างกันสามารถส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบ สมมติฐานความแตกต่างของปัจจัยขององค์กรด้านจำนวนบุคลากรในองค์กร

จำนวนบุคลากรในองค์กร	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ต่ำกว่า 50 คน	210	4.0124	0.618	.433
ตั้งแต่ 50-100 คน	3	3.7333		
ตั้งแต่ 101-300 คน	0	0		
มากกว่า 300 คน ขึ้นไป	0	0		

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 โดยใช้ F-Test พบว่า ค่า Sig. = .433 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า จำนวนบุคลากรในองค์กรที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 เงินลงทุนขององค์กรที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบ สมมติฐานความแตกต่างของปัจจัยขององค์กรด้านเงินลงทุนขององค์กร

เงินลงทุนขององค์กร	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	144	4.1028	4.067	.008*
ตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท	63	3.8349		
ตั้งแต่ 10.1-20 ล้านบาท	4	3.5500		
มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป	2	3.600		

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 โดยใช้ F-Test พบว่า ค่า Sig. = .008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า เงินลงทุนขององค์กรที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อวิเคราะห์หาคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ Scheffe ของการตัดสินใจเลือกลงทุนด้าน
อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จำแนกตามเงินลงทุนของ
องค์กร

เงินลงทุน	ต่ำกว่า 5 ล้าน บาท	ตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท	ตั้งแต่ 10.1-20 ล้านบาท	มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท		0.27*	0.55	0.50
	-	(0.03)	(0.35)	(0.71)
ตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท			0.28	0.23
		-	(0.84)	(0.96)
ตั้งแต่ 10.1-20 ล้านบาท				-0.05
			-	(1.00)
มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป				-

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของการตัดสินใจเลือก
ลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จำแนกตามเงินลงทุนของ
องค์กรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่เงินลงทุนต่ำกว่า
5 ล้านบาทกับเงินลงทุนตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท นอกนั้นไม่แตกต่าง และพบว่าเงินลงทุนต่ำกว่า 5
ล้านบาทมีการตัดสินใจเลือกลงทุนมากกว่าเงินลงทุนตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ในเบื้องต้น (Zero - order Correlation)

	BOI	NONB	GOVT	REAL	FAMO
BOI	1.000				
NONB	0.286	1.000			
GOVT	0.290	0.657	1.000		
REAL	0.422	0.228	0.491	1.000	
FAMO	0.067	0.168	0.414	0.778	1.000

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันมีค่าไม่เกิน 0.8 (ทรงศักดิ์ ภูศรีอ่อน, 2551) โดยมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 0.778 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ตารางที่ 4.20 แสดงการทดสอบการเกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)

ตัวแปร	Collinearity Statistics	
	TOL	VIF
BOI	0.614	1.628
NONB	0.535	1.869
GOVT	0.442	2.262
REAL	0.246	4.062
FAMO	0.308	3.250
ตัวแปรตาม : DECI		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า TOL มากกว่า 0.1 และค่า VIF ไม่เกิน 10 ดังนั้นจึงไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) หลังจากนั้น ได้นำไปทดสอบสมมติฐานต่อไป

4.5.2 Multiple Regression Analysis

สมการแสดงความสัมพันธ์ $DECI = \beta_0 + \beta_1 BOI + \beta_2 NONB + \beta_3 GOVT + \beta_4 REAL + \beta_5 FAMO$

ตารางที่ 4.21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, มาตรการกรมสรรพากร, มาตรการสนับสนุนอื่นๆ จากภาครัฐ, ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม กับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ตัวแปร	b	SEb	B	T	p-value
มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	0.238	0.071	0.241	3.347	0.001
มาตรการกรมสรรพากร	0.028	0.053	0.040	0.520	0.604
มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ	0.197	0.082	0.203	2.388	0.018
ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	-0.064	0.100	-0.073	-0.638	0.524
ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม	0.588	0.092	0.649	6.368	0.000

ค่าคงที่ 1.649 ; SE = ± 0.50

R=0.58 ; R² =0.323 ; F=21.257 ; p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.58 และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 32.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.1) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_0 : มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_1 : มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้นมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.2) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการกรมสรรพากรกับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_0 : มาตรการกรมสรรพากรไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_1 : มาตรการกรมสรรพากรมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.604 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 คือ มาตรการกรมสรรพากรไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.3) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐกับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_0 : มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_1 : มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้นมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.4) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมกับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_0 : ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_1 : ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.524 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 คือ ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.5) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมกับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_0 : ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

H_1 : ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้นชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่ามีมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม และชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม เมื่อนำปัจจัยด้านมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ และชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมเข้าสมการเป็นดังนี้

$$DECI = 1.649 + 0.238 BOI + 0.197 GOVT + 0.588 FAMO$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อศึกษาปัจจัยขององค์กร ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร, จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

2) เพื่อศึกษานโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

3) เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ประชากรที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในจังหวัดนครพนม จำนวน 213 กลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามจำพวกโรงงานจำพวกที่ 2 จำนวน 43 กลุ่มตัวอย่าง และจำพวก โรงงานจำพวกที่ 3 จำนวน 170 กลุ่มตัวอย่าง ทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อมั่นโดยการทำ (Pre-Test) 30 ชุด และวิธีการหาความสอดคล้องภายในโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ ค่าสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ภายหลังด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') และวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปขององค์กร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ส่วนใหญ่มีประเภทธุรกิจขององค์กรด้านบริการ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 มีจำนวนบุคลากรในองค์กรต่ำกว่า 50 คน จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 98.6 มีเงินลงทุนขององค์กรต่ำกว่า 5 ล้านบาท จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5.1.2 ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่่อนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ ดังนี้

ด้านมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญมาก ($X = 4.16$) โดยให้ความสำคัญมากที่สุดกับสิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าว เป็นระยะเวลา 10 ปี และให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ) อยู่ในระดับความสำคัญมาก รองลงมาคือกรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปีหากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตรา ร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษี กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดย

จำกัดวงเงินร้อยละ 100 ของเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตรากกติ

ด้านมาตรการกรมสรรพากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อมาตรการสรรพากร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง ($\bar{X} = 3.66$) โดยให้ความสำคัญมากที่สุดกับ สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี รองลงมาคือ ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ขอรับสิทธิประโยชน์ได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตรากฎีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่ บีโอไอ ให้การส่งเสริม หรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น

ด้านมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง ($\bar{X} = 3.58$) โดยให้ความสำคัญมากที่สุดกับ ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค รองลงมาคือ ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่เกิน 7 วัน

5.1.3 ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์การให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ดังนี้

ด้านความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

ความสำคัญปานกลาง ($\bar{X} = 3.97$) โดยให้ความสำคัญมากที่สุดกับ จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของเส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region) รองลงมาคือภาคอีสานนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นการเชิญชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งในประเทศ และต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุน

ด้านชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$) โดยให้ความสำคัญมากที่สุดกับ จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 และจังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและพื้นที่บริการ โลจิสติกส์ขนส่งสินค้า รองลงมาคือ จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.01$) โดยมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดกับ การสามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมากและสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการนำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือชิ้นส่วนต่างๆ จากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย รองลงมาคือ ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่เชื่อมต่อกับชายแดนของไทยเพิ่มขึ้น และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและนำความมั่นคงมาสู่ประเทศไทย

5.1.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานจากการวิเคราะห์ทางสถิติ เมื่อทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้สรุปผลการทดสอบสมมติฐานตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยขององค์กรที่ประกอบไปด้วย ประเภทธุรกิจ องค์กร จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่แตกต่างกัน สามารถส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 1.1 ประเภทธุรกิจขององค์กรที่แตกต่างกันสามารถส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ H_0
สมมติฐานที่ 1.2 จำนวนบุคลากรในองค์กรที่แตกต่างกันสามารถส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน	ยอมรับ H_0
สมมติฐานที่ 1.3 เงินลงทุนขององค์กรที่แตกต่างกันสามารถส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ H_0

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประเภทธุรกิจขององค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่แตกต่างกันสามารถส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 และสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานที่ 2 นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม</p>	
<p>สมมติฐานที่ 2.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม</p>	ปฏิเสธ H_0
<p>สมมติฐานที่ 2.2 มาตรการกรมสรรพากรมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม</p>	ยอมรับ H_0
<p>สมมติฐานที่ 2.3 มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม</p>	ปฏิเสธ H_0

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 และสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้าน อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	
สมมติฐานที่ 3.1 ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้าน อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	ยอมรับ H_0
สมมติฐานที่ 3.2 ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัด นครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้าน อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	ปฏิเสธ H_0

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน (มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, มาตรการกรมสรรพากร, มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ, ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม และชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนมในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.58 และสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 32.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.1 ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้นมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.604 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 คือ มาตรการกรมสรรพากรไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3 ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้นมาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.1 ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.524 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 คือ ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.2 ผลการทดสอบพบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้นชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่ามีมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม , มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม และชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติ ทราบถึงข้อเท็จจริง โดยมีการนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิง สนับสนุนได้ 3 ข้อ ดังนี้

5.2.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีการประกาศนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่ลงทุนในพื้นที่ ประกอบด้วยกรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2557 จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี หากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตรา ร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษี นอกจากนี้ในกรณี กิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัดวงเงินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และ ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของ อัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และทาง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนยังให้สิทธิประโยชน์อื่นๆ คือ ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และให้หักค่าติดตั้งหรือ ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคา ตามปกติ ในส่วนด้านอาคารเช่า จะได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับเครื่องจักร และได้รับยกเว้น อาคารเช่าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี และ ยังได้รับอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมืออีกด้วย จึงทำให้มาตรการส่งเสริมการลงทุนของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Bolnick (2004) ได้สรุป ทางเลือกมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุน ประกอบด้วย 1) การใช้อัตราภาษีเงินได้พิเศษ (Special Income Tax Rate) 2) การยกเว้นภาษีเงินได้ (Income Tax Exemption) 3) การหักค่าเสื่อมในอัตราเร่ง หรือหักภาษีการลงทุนอัตราพิเศษ (Accelerated Depreciation or Investment Tax Allowance) 4) เครดิตภาษีการลงทุน (Investment Tax Credit) 5) ยกเว้นภาษีเงินปันผล (Dividend Tax Exemption)

6) การหักค่าใช้จ่ายเป็นพิเศษ (Double Tax Deduction) เช่น r&d และการตลาดและ 7) ลดภาษีทางอ้อม (Indirect Tax Incentive) เช่น VAT และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริวิภา สิทธีชัย (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ พบว่าประเทศไทยมีการเสนอสสิทธิประโยชน์ทางภาษีปรากฏอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ ซึ่งกฎหมายหลักได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 พระราชบัญญัตินิคมอุตสาหกรรม พ.ศ.2522 นอกจากนี้การส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษียังปรากฏในมาตรการ Tax Sparing Credit ในอนุสัญญาภาษีซ้อน ลักษณะของการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีนั้น จะต้องเป็นการให้อย่างเฉพาะเจาะจง มิได้ให้เป็นการทั่วไปและมีวัตถุประสงค์พิเศษสำหรับการให้สิทธิประโยชน์เหล่านั้น อีกทั้งยังเป็นการลดภาระภาษีให้แก่ผู้ได้รับประโยชน์ สำหรับประเภทของสิทธิประโยชน์ที่ประเทศไทยได้เสนอให้แก่นักลงทุนนั้น เช่น Tax Holidays การลดอัตราภาษี การหักค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับการนำเครื่องจักรหรืออุปกรณ์อื่นใด เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเสนอสสิทธิประโยชน์อาจทำได้ในรูปแบบอื่น เช่น การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึงพื้นที่แห่งหนึ่งใดที่ได้รับการกำหนดและพัฒนาขึ้นภายใต้กฎหมายและการบริหารกิจการในลักษณะเฉพาะ มีการปรับพื้นที่ให้พร้อมที่จะรองรับการลงทุน มีการเสนอสสิทธิประโยชน์ต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษี การอำนวยความสะดวกทางด้านสาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น

5.2.2 มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ในส่วนของทางภาครัฐได้มีการกำหนดมาตรการสนับสนุนอื่นๆ ประกอบด้วย อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน 7 วัน การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค การจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในที่เดียวกัน และการจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทำให้มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักของการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) คือ การกำหนดพื้นที่เฉพาะเพื่อประโยชน์ทางการค้าและการลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่กำหนด เพื่อกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่ต่างๆ ไม่ให้เกิดการกระจุกตัวของเศรษฐกิจเฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจะได้รับการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ทั้งในด้านสิทธิพิเศษทางด้านภาษี หรือการส่งเสริมการลงทุนเพื่อดึงดูดให้เกิดการลงทุนจากภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เป้าหมายหลักของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ

ในการสร้างรายได้ รวมถึงการสร้างงาน และการยกระดับแรงงาน ให้มีทักษะผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิสาร และคณะ (2559) พบว่า ประเทศไทยต้องการการลงทุนเพิ่มขึ้นจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อให้เศรษฐกิจไทยสามารถเดินหน้าต่อไปได้ การลงทุนภาครัฐมีแผนค่อนข้างชัดเจนแล้วตามที่รัฐบาลประกาศ แต่การลงทุนภาคเอกชนต้องอาศัยปัจจัยที่ครบทุกด้านเพื่อจูงใจให้ธุรกิจตัดสินใจลงทุน ซึ่งมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างเดียวไม่เพียงพอ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับภาคเอกชน พบว่า นโยบายรัฐที่ภาคเอกชนให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ 1) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 2) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพแรงงาน 3) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และ 4) นโยบายส่งเสริมการลงทุนต่าง ๆ

5.2.3 ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ด้านชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย เป็นจังหวัดที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 เป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง และยังเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและพื้นที่บริการโลจิสติกส์ขนส่งสินค้า ทำให้ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดชื่อเสียง ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีนัยยะเชิงบวกซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นที่รู้จัก อาจรวมไปถึงคุณค่าหรือคุณงามความดีที่ผู้คนโดยทั่วไป ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อม จะสามารถรับรู้หรือสัมผัสกับสิ่งที่กล่าวถึงนั้นได้ โดยชื่อเสียงอาจเป็นเรื่องของบุคคล สถานที่ องค์กร หรือแม้แต่วัตถุภัณฑ์ ด้วยเหตุที่ชื่อเสียงกลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำองค์กรไปสู่เป้าหมาย และบทบาทของชื่อเสียงที่มีต่อการเติบโตอย่างต่อเนื่องขององค์กรธุรกิจ นอกจากนี้พบว่า แนวคิดเรื่องชื่อเสียงขององค์กร (Corporate Reputation) มีความสัมพันธ์กับแนวคิดสำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีคือ ภาพลักษณ์องค์กร (Corporate Image) ซึ่งในบางครั้งถูกนำมาใช้ในความหมายที่ซ้อนกันอยู่ ในขณะที่การตรวจสอบเพื่อประเมินภาพลักษณ์องค์กร ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ได้รับความสนใจศึกษาอย่างกว้างขวางในลักษณะของภาพตัดขวาง (Cross-Sectional Image) เกี่ยวกับองค์กรที่เกิดขึ้นในใจของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ บนพื้นฐานของคุณค่า (Values) ความคาดหวัง (Expectations) และประสบการณ์ (Experiences) แต่ชื่อเสียงขององค์กร เป็นผลรวมของความดึงดูดใจ (Overall Attractions) เกี่ยวกับองค์กร ที่สะสมอยู่ในความรู้สึกของผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ กลุ่ม (Martinez & Norman, 2004, p. 26) โดยที่ชื่อเสียงอาจมีมิติที่ ซับซ้อนกว่าภาพลักษณ์ ทั้งในแง่

องค์ประกอบ และในแง่ระยะเวลาที่มีการสะสมอย่างยาวนานเกี่ยวกับองค์กรนั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของกอกแก้ว จันทร่กิ่งทอง (2557) เรื่องประชาชนคิดอย่างไรกับการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ สะเดา และปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา พบว่า ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีในการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอสะเดาและปาดังเบซาร์ พบว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลาเห็นว่าจะช่วยทำให้สงขลาเป็นเมืองยางพาราได้มากที่สุด (ร้อยละ 45.57) รองลงมาคือ สามารถจัดปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ (ร้อยละ 41.01) เศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 33.16) แก้ปัญหาการลักลอบขนสินค้าผิดกฎหมาย (ร้อยละ 33.16) และมีการจ้างงานหรือมีการเพิ่มของรายได้ของประชาชน (ร้อยละ 30.89)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

จากนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งมั่นพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการค้าและการลงทุน และที่สำคัญเพื่อการเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) จึงได้กำหนดให้ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้น ซึ่งจังหวัดนครพนม ได้ถูกกำหนดให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 ตามประกาศ กนพ.ที่ 2/2558 และกลายเป็นจังหวัดที่ได้รับการจับตามองว่าเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และกำลังจะกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุน การขนส่งและการท่องเที่ยวของอนุภาคอินโดจีน ทั้งนี้จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม และผลการศึกษาที่พบว่าประกอบด้วยปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปขององค์กร, ด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ และด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่ามาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ และชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่สำคัญที่สามารถส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะทั่วไป ดังนี้

1) มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้ประกอบการบางส่วนยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดังนั้น ภาครัฐจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้เป็นวงกว้างและเป็นที่น่าสนใจแบบง่ายไปในทิศทางเดียวกันทั้งทางสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ ออนไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้สามารถทำได้โดยเชิญชวนนักลงทุน นักธุรกิจ นักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจเข้าร่วม เช่น การจัดกิจกรรมพร้อมสัมมนา และจัดแสดงนิทรรศการร่วมแสดงความพร้อมของจังหวัดนครพนมต่อนักลงทุน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ หรือกูรูชื่อดังด้านเศรษฐกิจ หรือนักวิชาการมาให้ข้อมูลและร่วมเสวนาในครั้งนี้ด้วย

2) มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ด้านภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่เกิน 7 วัน จะเห็นได้ว่าปัจจุบันประเทศไทยมีค่าแรงขั้นต่ำที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการเลือกที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีค่าแรงต่ำกว่า ซึ่งจังหวัดนครพนมเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนที่มีพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้านของไทย ทำให้สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมากและสะดวกในการกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งการนำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือชิ้นส่วนต่างๆ จากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย สิทธิประโยชน์ทางด้านแรงงานจึงเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนให้ความสำคัญและสนใจเข้ามาลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ภาครัฐควรให้การสนับสนุนความสะดวกสบายด้านสถานที่ และด้านเวลาให้มีความรวดเร็วในการดำเนินขั้นตอนต่างๆ

ด้านภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากร ตลอดจนสาธารณูปโภค และการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในทีเดียวกัน ซึ่งปัจจุบันนี้จังหวัดนครพนมได้มีการก่อสร้างอาคารสำนักงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งสามารถปรับใช้ป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจร (One Stop Service) เพื่อบริการข้อมูลและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และแรงงาน เนื่องจากยังเป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจที่ค่อนข้างใหม่ จึงยังไม่มีความพร้อมและความสมบูรณ์ในด้านต่างๆเท่าที่ควรนัก ด้วยเหตุนี้ภาครัฐจะต้องเข้ามาดูแลและดำเนินการอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เกิดความพร้อมให้เร็วที่สุด

และด้านจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทางภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ สำนักงานธนาคารพื้นที่นครพนมต้องมีการดำเนินการประกาศ หรือ แลกเปลี่ยนเปิดประมูลสรรหาผู้สนใจเข้าร่วมลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม สำหรับการได้รับสิทธิเช่าที่ดินราชพัสดุในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม โดยต้องมี หลักเกณฑ์และการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับกันอย่างเป็นวงกว้าง

3) ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม จัดตั้งขึ้น โดยประกาศคณะกรรมการนโยบาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่ 2/2558 เรื่อง กำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 ข้อที่ 4 ซึ่งกำหนดให้ท้องที่ 13 ตำบล แบ่งเป็น อำเภอเมืองนครพนม 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลกรูคู ตำบลท่าค้อ ตำบลนาทราย ตำบล นาราชควาย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านผึ้ง ตำบลโพธิ์ตาก ตำบลหนองญาติ ตำบลหนองแสง ตำบลอาจสามารถ และ อำเภอท่าอุเทน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลโนนตาล ตำบลเวินพระบาท ตำบลรามราช เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม เพื่อการรับรู้อย่างต่อเนื่องและไม่ ล้าสมัยทางข้อมูลของประชาชนทั่วไป สำนักงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมจะต้องคอย ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆและความคืบหน้าการดำเนินการเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมให้ เป็นที่รู้ทั่วกันอย่างเป็นวงกว้าง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเขตอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ หลากหลาย และสามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษอื่นๆ

2) ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้าน อุตสาหกรรม เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่หลากหลายได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และสามารถนำ ผลการวิจัยไปเป็นแนวทางการพัฒนาในเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ๆ ต่อไป

3) การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน ด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม” ในเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ เชิงลึกผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการศึกษา

บรรณานุกรม

- กรกรณ์ย์ ชีวะตระกูลพงษ์, ธานี ชัยวัฒน์, ภาณุทัต สัจฉะไชย, และ โสติดิธร มัลลิกามาส. (2559). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนามาตรการและกรอบการดำเนินงานเชิงสถาบันเพื่อสนับสนุนการลงทุนโดยตรง ในประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กรุงเทพฯ: สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2554). พระราชบัญญัติโรงงาน. สืบค้นจาก <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=laws&tabid=1>
- กอแก้ว จันทร์กิ่งทอง. (2557). ประชาชนคิดอย่างไรกับการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสะเดา และปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- กิริยา กุลกลการ. (2557). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยกำหนดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ: การวิเคราะห์ในระดับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา.
- จันทวรรณ สุจริตกุล. (2560). บทบาทของภาครัฐในการสนับสนุนนักลงทุนไทยใน EU. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ชิดชนก อันโนนจารย์, และนันทพร พงศ์พัฒนานนท์. (2555). การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของ ไทย: อุปสรรคที่รอการแก้ไข, *Focused and Quick (FAQ)*, 70, 9.
- คนุสรณ์ กาญจนวงศ์, เพ็ญพักรัตนา วิเชียรวรรณ, และวิภาดา มุกดา. (2559). ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Master's thesis). สืบค้นจาก http://www.dtc.ac.th/images/journal/Jan-Apr_18/12.pdf
- ดิษฐพล กอหรั่งกุล (2546). ประสิทธิภาพโครงการก่อสร้างด้านโครงสร้างพื้นฐานตามแผนการกระจายอำนาจของรัฐ: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (Master's thesis). สืบค้นจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- เดชา สุภวันต์ และอภิชาติ พงษ์ศรีหุดลชัย. (2559). โอกาสและศักยภาพการลงทุนภาคการเกษตรของผู้ประกอบการไทยในสปป.ลาว (Master's thesis). สืบค้นจาก คลังข้อมูลงานวิจัยไทย (TNRR)
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ. สืบค้นจาก https://www.set.or.th/th/regulations/simplified_regulations/industry_sector_p1.html

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทรงศักดิ์ ภูศรีอ่อน. (2551). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2553). *องค์การและการบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนพล จันทรพีญ (2557). เหตุใดไทยลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ. *Saving and Investment*, 2, 2.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). *ปัจจัยดึงดูดการลงทุนในต่างประเทศที่สำคัญในประเทศไทยเพื่อนบ้าน*. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th>
- ณริฏ พิศลบุตร, และภาณุทัต สัจฉะไชย. (2557). *ปัจจัยกำหนดและผลกระทบของการสนับสนุนการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทย* (Unpublished Master's thesis). สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- ปภาภรณ์ วชิษฎ์นิฎิวัฒน์. (2534). *การสำรวจภาพลักษณ์ของสิ่ง คอรัปเปอร์ชั่น* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2557, 28 เมษายน). มุลเหตุในการออกไปลงทุนในต่างประเทศ. *ประชาชาติธุรกิจ*. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/economy>
- พรทิพย์ พิมพ์สินธุ์. (2552). *ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ประกายพริ้ง.
- พัฒน์ พิสิษฐเกษม. (2558). ความสำคัญของกระบวนการด้านโลจิสติกส์ต่อการบริการลูกค้าของธุรกิจการเกษตรในประเทศไทย. *วารสารวิจัยและพัฒนา มจร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*, 12(1), 89-115. สืบค้นจาก https://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/article_detail.php?ArticleID=169494
- เพชรรี हालाก. (2538). *ความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาระดับกลางที่มีต่อบทบาทการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาระดับล่าง ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ภารดี ยี่งมีทรัพย์. (2558). ความเป็นไปได้ในโครงการลงทุนโรงงานผลิตน้ำยางข้นในพื้นที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง. *เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์*, 12 (1), 71-88. สืบค้นจาก <https://www.rsu.ac.th/bae/index.php?/article/detail/67>
- เรไร ลำเจียก. (2555). SMEs ไทย: โอกาสการลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV. *สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา*, 2(12), 12.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมจิตต์ วงศ์อินทร์ (2545). ผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการทางสังคมอันเนื่องมาจากปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานในภาคตะวันออก: กรณีศึกษาพื้นที่โดยรอบนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร. ชลบุรี (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สันติ ทองแก้ว. (2553). ปัจจัยหลักและดึง การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย ในกัมพูชา ลาว และเวียดนาม. *UTCC Academic Week มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 2(1), 69-94. สืบค้นจาก http://utcc2.utcc.ac.th/academicweek_proceeding/2553/economic/sunti.pdf
- สามารถ ยิ่งกำแหง. (2553). แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อ.คำชะโนด จ.นครราชสีมา (Master's thesis). สืบค้นจาก <http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/handle/123456789/3665>
- สาวตรี ชีวะสาธน์. (2554). พฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก(Facebook)ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Master's thesis, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร). สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/index.php/RMUTP/index>
- สำนักงานเกษตรจังหวัดนครพนม. (2557). แผนพัฒนาเกษตรระดับตำบล. สืบค้นจาก <http://www.nakhonphanom.doe.go.th/main/index.php/plant-agri60>
- สำนักงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม. (2558). เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม. สืบค้นจาก <http://www.industry.go.th/nakhonphanom/index.php/download/338-sez-nakornphanom/file>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). รายได้ประชาชาติของประเทศไทย. สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/main.php?filename=ni_page
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2558). มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. สืบค้นจาก <http://www.boi.go.th>
- สิริวรรณ อัสวกุล. (2528). ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนดของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ (Master's thesis). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/18980>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิริวิมา สิทธิชัย. (2551). *สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ* (Master's thesis). สืบค้นจาก http://www.grad.law.tu.ac.th/publications.php?lang=th&per_page=1700
- สุภัทร ชนบดีภัทร, และเสาวณี จันทะพงษ์. (2555). การลงทุนของไทยในประเทศเพื่อนบ้าน: ก้าวสำคัญของการเข้าสู่กลุ่มเศรษฐกิจ AEC, *Focused and Quick (FAQ)*, 71, 17.
- สุวรรณณี วัฒนาวณิชศาสตร์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานภายหลังการควบรวมกิจการ กรณีศึกษา ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- อนุชิต เลิศบัณฑิตกุล. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอยู่ในบริษัท ตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- อภิรัตน์ จิตต์ช่วย. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย* (Master's thesis). สืบค้นจาก <http://www.stou.ac.th/offices/ord/pac/file/hum&soc9.pdf>
- อลงกรณ์ ธนศรีธัญญากุล. (2554, 21 กุมภาพันธ์). กระแสการออกไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของไทย: ทางเลือกต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขัน. *หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ*, น.5.
- เอกชัย การวัฒน์. (2543). *การดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา* (Master's thesis). สืบค้นจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- Aaker, J. L. (1997). Dimensions of brand personality. *Journal of Marketing Research*, 34(8), 347-356.
- Alexander, C., & Warwick, K. (2007). Governments, exports and growth: responding to the challenges and opportunities of globalization. *The World Economy*, 30(1), 177-194.
- Anderson, E., & Weitz, B. (1990). Determinants of Continuity in Conventional Industrial Channel Dyads. *Marketing Science*, 8(4), 310-23.
- Antoncic, B., Hisrich, R., & Ruzzier, M. (2006). SME internationalization research: pass, present, and future. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 13(4), 476-497.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Aula, P., & Mantere, S. (2008). *Strategic reputation management*. New York: Madison Ave.
- Baier, A. (1986). Trust and Antitrust. *The University of Chicago Press Journal*, 96(2), 231-60.
- Bannò, M., Piscitello, L., & Varum, C. (2010). *Internationalization of regions: the role of public policy*. 6th Iberian International Business Conference, Italy.
- Bannò, M., Torres, M., & Varum, C. (2012). Competencies, Requirements of Internationalization and Use of Non-Financial Public Supports. *International Journal of Innovation, Management and Technology*, 3(3), 295-299.
- Berens, G., & van Riel, C. B. M. (2004). Corporate associations in the academic literature: Three main streams of thought in the reputation measurement literature. *Corporate Reputation Review*, 7(2), 161-178.
- Berens, G., & Van, R. (2004). Corporate Associations in the Academic Literature: Three Main Streams of Thought in the Reputation Measurement Literature. *Corporate Reputation Review*, 7(2), 161-178.
- Bolnick, B. (2004). *Report of Effectiveness and Economic Impact of tax Incentives in the SADC Region*. South Africa: Technical Report submitted to USAID/RCSA.
- Bromley, D. B. (1993). *Reputation, image, and impression management*. Chichester, UK: John Wiley & Sons.
- Chester, I. B. (1970). *The Function of The Executive*. Cambridge, Mass: Harvard University Press.
- Chun, R., Davies, G., Roper, S., & Vinhas, D. S. (2003). *Corporate Reputation and Competitiveness*. New York: Psychology Press.
- Claeys, T., & Maeseneire, D. (2007). SMEs, FDI and financial constraints. *Vlerick Leuven Gent Management School Working Paper*, 25, 1-51.
- Copeland, B. (2007). Is There a Case for trade and Investment Promotion Policy?. *Trade Policy Research*, 6(1), 1-64.
- Deshpandé, R., Moorman, C., & Zaltman, G. (1992). Relationships between providers and users of market research: The dynamics of trust within and between organizations. *Journal of Marketing Research*, 29(3), 314-29.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Durán, J., & Úbeda, F. (2001). The investment development path: a new empirical approach and some theoretical issue. *Transnational Corporations*, 10(2), 1-34.
- Field, A. (2005). *Discovering statistics using SPSS* (2nd ed.). London: Sage.
- Fombrun, C. J. (1996). *Reputation: Realizing value from the corporate image*. Cambridge, MA: Harvard Business School Press.
- Grunig, & Hung, C. J. F. (2006). *The Future of Excellence in Public Relations and Communication Management*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Hackman, J. R., Lawler, E., & Porter, L.W. (1975). *Behaviour in Organizations*. Toyko: McGraw-Hill Kogakusha.
- Hall, M., Pawlson, L., & Thom, D. H. (2004). Validation of a Measure of Patients. *Medical Care Research*, 23(4), 124-32. doi:10.1377/hlthaff.23.4.124
- Helpman, E., Melitz, J., & Yeaple, R. (2004). Export Versus FDI with Heterogeneous Firms. *American Economic Review*, 94(1), 300-316. doi: 10.1257/000282804322970814
- Kahn, R. L., & Katz, D. (1966). *The Social Psychology of Organization*. New York: John Willey and sons.
- Martinez, R. J., & Norman, P. M. (2004). Whiter Reputation? The effects of different stakeholders. *Business Horizons*, 5(47), 25-32.
- Masron & Shahbudin. (2010). Push Factors of Outward FDI: Evidence from Malaysia and Thailand. *Journal of Business and Policy Research*, 5(1), 54-68.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- OECD. (2009). National Accounts of OECD Countries. *Main Aggregates, Paris:OECD*, 1, 30.
- Pananond, P. (2004). Thai Multinationals after the Crisis: Trends and Prospects. *ASEAN Economic Bulletin*, 21(1), 106-126.
- Pananond, P. (2007). The changing Dynamics of Thai Multinationals after the Asian Economic Crisis. *Journal of Contemporary Management*, 13(3), 356-375.
- Pananond, P. (2012). The Making of Thai Multinationals: A Comparative Study of Thailand's CP and Siam Cement Groups. *Journal of Asian Business*, 17(3), 41-70.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Passakonjaras, S. (2012). Thailand's Outward FDI: The Case of the Garment Industry. *ASEAN Economic Bulletin*, 29(2), 101-115.
- Pfiffner, M., & Sherwood, P. (1965). *Administrative organization*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Sztompka, P. (1999). *Trust: A Sociological Theory*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Torres, M. M., & Varum, C. A. (2011). *Evaluation of public support to outward FDI*. Paper presented at the Academy of International Business Conference, Nagoya.
- Walker, I. (1998). Corporate reputation: The definitional landscape. *Corporate Reputation Review*, 9(1), 26-38.
- Wee, K. (2007). Outward foreign direct investment by enterprises from Thailand. *Transnational Corporations*, 16, 89-116.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม โดยมีรายละเอียดของคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปขององค์กร จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จำนวน 12 ข้อ ตามคุณลักษณะ ดังนี้

3.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 4 ข้อ

3.2 มาตรการกรมสรรพากร จำนวน 4 ข้อ

3.3 มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามระดับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม จำนวน 6 ข้อ

4.1 ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม จำนวน 3 ข้อ

4.2 ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามระดับความคิดเห็น การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้ตอบแบบสอบถามต้องดำรงตำแหน่งผู้จัดการ หรือ
เจ้าของกิจการ เท่านั้น)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับคำตอบของท่าน
หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์

1.) เพศ

1. ชาย   2. หญิง

2.) อายุ

1. อายุต่ำกว่า 25 ปี   2. อายุ 26-35 ปี
 3. อายุ 36-45 ปี   4. อายุ 45 ปีขึ้นไป

3.) คุณวุฒิการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี   2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโท   4. ปริญญาเอก
 5. อื่น ๆ (ระบุ) .....

4.) ประสบการณ์การทำงาน

1. ต่ำกว่า 5 ปี   2. ตั้งแต่ 5-10 ปี
 3. ตั้งแต่ 11-15 ปี   4. ตั้งแต่ 16-20 ปี
 5. มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปขององค์กร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับคำตอบของท่าน

หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์

1.) ประเภทธุรกิจขององค์กร

☐ 1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	☐ 2. สินค้าอุปโภคบริโภค
☐ 3. ธุรกิจการเงิน	☐ 4. สินค้าอุตสาหกรรม
☐ 5. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	☐ 6. ทรัพยากร
☐ 7. บริการ	☐ 8. เทคโนโลยี
☐ 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

2.) จำนวนบุคลากรในองค์กร

☐ 1. ต่ำกว่า 50 คน	☐ 2. ตั้งแต่ 50-100 คน
☐ 3. ตั้งแต่ 101-300 คน	☐ 4. มากกว่า 300 คน ขึ้นไป

3.) เงินลงทุนขององค์กร

☐ 1. ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	☐ 2. ตั้งแต่ 5.1-10 ล้านบาท
☐ 3. ตั้งแต่ 10.1-20 ล้านบาท	☐ 4. มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป

ตอนที่ 3 สอบถามระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงหนึ่งช่องคุณลักษณะ

จงประเมินทุกข้อคำถามในตอนที่ 3 ไม่ว่ากรณีที่ธุรกิจของท่านได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) หรือ กรณีธุรกิจของท่านไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)

นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ	ระดับความสำคัญ				
	5	4	3	2	1
3.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน					
3.1.1 กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปีหากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษี กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัดวงเงินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล					

นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ	ระดับความสำคัญ				
	5	4	3	2	1
3.1.2 สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และ ให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ)					
3.1.3 อกรขาเข้า (ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร และได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี)					
3.1.4 การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ)					
3.2 มาตรการกรมสรรพากร					
3.2.1 ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ขอรับสิทธิประโยชน์ได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะ ให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่ บี โอไอ ให้การส่งเสริม หรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น					
3.2.2 สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับ ลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10					
3.2.3 สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้สิทธิ ในการส่งเสริมการลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลน้อยลง					

นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ	ระดับความสำคัญ				
	5	4	3	2	1
3.2.4 สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี					
3.3 มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ					
3.3.1 ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน 7 วัน					
3.3.2 ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากรตลอดจนสาธารณูปโภค					
3.3.3 ภาครัฐจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในทีเดียวกัน					
3.3.4 ภาครัฐจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ					

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)

*หมายเหตุ:

กิจการในกลุ่ม A1 คืออุตสาหกรรมฐานความรู้ เน้นการออกแบบทำ R&D เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ, กิจการในกลุ่ม A2 คือกิจการ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาประเทศ กิจการที่ใช้เทคโนโลยีสูงสุดอุตสาหกรรมพื้นฐานสำคัญที่มีการลงทุนในประเทศน้อยหรือยังไม่มีการลงทุน

ตอนที่ 4 สอบถามระดับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ
พิเศษ จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง
หนึ่งช่องคุณลักษณะ

ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม	ระดับความสำคัญ				
	5	4	3	2	1
4.1 ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม					
4.1.1 จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของเส้นทางขนส่ง สินค้าในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region)					
4.1.2 ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุน เพื่อเป็นการเชิญชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งใน ประเทศและต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุน					
4.1.3 ภาครัฐได้มีการดำเนินการแก้ไขออกโฉนดให้เป็น ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็นพื้นที่รองรับการลงทุน					
4.2 ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม					
4.2.1 จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้ เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2					
4.2.2 จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ และมีชื่อเสียง					
4.2.3 จังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจ การค้าชายแดนและพื้นที่บริการโลจิสติกส์ขนส่งสินค้า					

*หมายเหตุ:

ที่ราชพัสดุ หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด เว้นแต่ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
(พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 มาตรา 4)

เขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ บริเวณพื้นที่ที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ กำหนดให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งรัฐ
สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สิทธิประโยชน์การลงทุน การบริหารแรงงานต่างด้าวแบบไป-กลับ การให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ และ
การอื่นที่จำเป็น

ตอนที่ 5 สอบถามระดับความคิดเห็น ของการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงหนึ่งช่องคุณลักษณะ

การตัดสินใจลงทุนด้าน อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ พิเศษจังหวัดนครพนม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
1.มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภคที่จำเป็นที่พร้อม					
2.ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการ สนับสนุนจากทางภาครัฐ					
3.ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่ เชื่อมต่อกับชายแดนของไทย เพิ่มขึ้น					
4.สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมาก และสะดวกในการกระจายสินค้าไป ยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการ นำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือ ชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อน บ้านเข้ามายังประเทศไทย					
5.เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและนำความมั่นคงมาสู่ ประเทศไทย					

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ข้อมูลของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ภาคผนวก ข

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

โดย นางสาว ศุภมาส ศรีประจักษ์
สาขาวิชา โลกทัศน์ศึกษา
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.พัฒน์ พิธิษฐเกษม

ข้อมูลประกอบการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

ข้อมูลประกอบการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย
วัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยขององค์กร ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร, จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษานโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

กรอบแนวความคิด

ตัวแปรต้น

ข้อมูลทั่วไปขององค์กร

- ประเภทธุรกิจ
- ขนาดขององค์กร
- เงินลงทุนขององค์กร

นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ

- มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- มาตรการของกรมสรรพากร
- มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ปัจจัยอื่นๆ

- ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม
- ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ตัวแปรตาม

การตัดสินใจลงทุน
ด้านอุตสาหกรรม
ในพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงในตอนต้นที่ 3-5 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง มีดังต่อไปนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้อง หรือ ถูกต้องเพียงใด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ

ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	
	(+1)	(0)	(-1)		
นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ					
3.1.1	<p>กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้าย ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี หาก เป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่ง ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น เวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์ เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติ บุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการ ลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตรา ปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษี กรณีกิจการเป้าหมายตามที่ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัด วงเงิน ร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่ รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และ ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุน ในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคล</p>				

ข้อความถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
3.1.2	สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และ ให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ)				
3.1.3	อาคารเช่า (ได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับเครื่องจักร และได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี)				
3.1.4	การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ)				
3.2.1	ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ขอรับสิทธิประโยชน์ได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่บีโอไอ ให้การส่งเสริมหรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
3.2.2	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10				
3.2.3	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้สิทธิในการส่งเสริมการ ลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล น้อยลง				
3.2.4	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลา บัญชี				
3.3.1	ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดิน ทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่ เกิน 7 วัน				
3.3.2	ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและ ด้านศุลกากร ตลอดจน สาธารณูปโภค				
3.3.3	ภาครัฐจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบ ครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ นักลงทุนในที่เดียวกัน				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
3.3.4	ภาครัฐจัดหาที่ดิน เพื่อรองรับการ ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ			

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจ
พิเศษจังหวัดนครพนม

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
4.1.1	จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของ เส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region)			
4.1.2	ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นการเชิญ ชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งใน ประเทศ และต่างประเทศเข้ามาร่วม ลงทุน			
4.1.3	ภาครัฐได้มีการดำเนินการแก้ไขออก โฉนดให้เป็นที่ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็น พื้นที่รองรับการลงทุน			

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
4.2.1	จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2			
4.2.2	จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง			
4.2.3	จังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและพื้นที่ บริการ โลจิสติกส์ขนส่งสินค้า			

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
1	มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นที่พร้อม			
2	ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการสนับสนุนจากทางภาครัฐ			
3	ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่เชื่อมต่อกับชายแดนของไทยเพิ่มขึ้น			

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
4	สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมาก และสะดวกในการกระจายสินค้าไป ยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการ นำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือ ชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามายังประเทศไทย			
5	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและนำความมั่นคงมาสู่ ประเทศไทย			

ข้อเสนอแนะอื่นๆจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

ขอขอบคุณในความกรุณาช่วยเหลือตรวจสอบและให้คำแนะนำค่ะ

(ลงชื่อ).....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

โดย นางสาว ศุภมาส ศรีประจักษ์
สาขาวิชา โลกทัศน์ศึกษา
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.พัฒน์ พิธิษฐเกษม

ข้อมูลประกอบการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

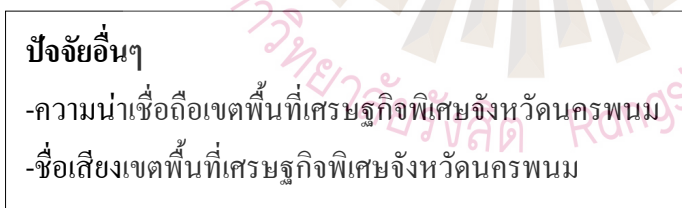
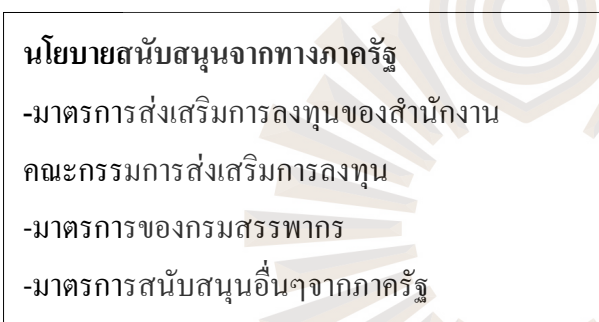
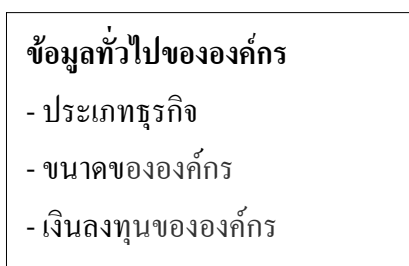
ข้อมูลประกอบการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย
วัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยขององค์กร ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร, จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษานโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

กรอบแนวความคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงในตอนต้นที่ 3-5 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง มีดังต่อไปนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้อง หรือ ถูกต้องเพียงใด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ

ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	
	(+1)	(0)	(-1)		
นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ					
3.1.1	<p>กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้าย ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี หาก เป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่ง ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น เวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์ เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติ บุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการ ลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตรา ปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษี กรณีกิจการเป้าหมายตามที่ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัด วงเงิน ร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่ รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และ ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุน ในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคล</p>				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
3.1.2	สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และ ให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ)				
3.1.3	อาคารเช่า (ได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับเครื่องจักร และได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี)				
3.1.4	การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ)				
3.2.1	ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ขอรับสิทธิประโยชน์ได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่บีโอไอ ให้การส่งเสริมหรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
3.2.2	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10				
3.2.3	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้สิทธิในการส่งเสริมการ ลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล น้อยลง				
3.2.4	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลา บัญชี				
3.3.1	ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดิน ทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่ เกิน 7 วัน				
3.3.2	ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและ ด้านบุคลากร ตลอดจน สาธารณูปโภค				
3.3.3	ภาครัฐจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบ ครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ นักลงทุนในทีเดียวกัน				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
3.3.4	ภาครัฐจัดหาที่ดิน เพื่อรองรับการ ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ			

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจ
พิเศษจังหวัดนครพนม

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
4.1.1	จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของ เส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region)			
4.1.2	ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นการเชิญ ชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งใน ประเทศ และต่างประเทศเข้ามาร่วม ลงทุน			
4.1.3	ภาครัฐได้มีการดำเนินการแก้ไขออก โฉนดให้เป็นที่ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็น พื้นที่รองรับการลงทุน			

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
4.2.1	จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2			
4.2.2	จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง			
4.2.3	จังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและพื้นที่ บริการ โลจิสติกส์ขนส่งสินค้า			

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
1	มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นที่พร้อม			
2	ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการสนับสนุนจากทางภาครัฐ			
3	ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่เชื่อมต่อกับชายแดนของไทยเพิ่มขึ้น			

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
4	สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมาก และสะดวกในการกระจายสินค้าไป ยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการ นำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือ ชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามายังประเทศไทย			
5	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและนำความมั่นคงมาสู่ ประเทศไทย			

ข้อเสนอแนะอื่นๆจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....
 .....

ขอขอบคุณในความกรุณาช่วยเหลือตรวจสอบและให้คำแนะนำค่ะ

(ลงชื่อ).....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

โดย นางสาว ศุภมาส ศรีประจักษ์
สาขาวิชา โลกทัศน์ศึกษา
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.พัฒน์ พิธิษฐเกษม

ข้อมูลประกอบการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

ข้อมูลประกอบการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย
วัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยขององค์กร ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจองค์กร, จำนวนบุคลากรในองค์กร และเงินลงทุนขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษานโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม

กรอบแนวความคิด

ตัวแปรต้น

ข้อมูลทั่วไปขององค์กร

- ประเภทธุรกิจ
- ขนาดขององค์กร
- เงินลงทุนขององค์กร

นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ

- มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- มาตรการของกรมสรรพากร
- มาตรการสนับสนุนอื่นๆจากภาครัฐ

ปัจจัยอื่นๆ

- ความน่าเชื่อถือเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม
- ชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ตัวแปรตาม

การตัดสินใจลงทุน
ด้านอุตสาหกรรม
ในพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงในตอนต้นที่ 3-5 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง มีดังต่อไปนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้อง หรือ ถูกต้องเพียงใด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการให้ความสำคัญด้านนโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ

ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	
	(+1)	(0)	(-1)		
นโยบายสนับสนุนจากทางภาครัฐ					
3.1.1	<p>กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้าย ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุน ที่ 2/2557 ได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ ปกติ 3 ปีแต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี หาก เป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่ง ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น เวลา 8 ปีแล้ว ให้ได้สิทธิประโยชน์ เพิ่มเติมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติ บุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการ ลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตรา ปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษี กรณีกิจการเป้าหมายตามที่ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี โดยจำกัด วงเงิน ร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่ รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และ ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุน ในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคล</p>				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
3.1.2	สิทธิประโยชน์อื่นๆ (ได้รับอนุญาตหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 10 ปี และ ให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ)				
3.1.3	อาคารเช่า (ได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับเครื่องจักร และได้รับยกเว้นอาคารเช่าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี)				
3.1.4	การใช้แรงงานต่างด้าว (อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ)				
3.2.1	ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ขอรับสิทธิประโยชน์ได้ โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่บีโอไอ ให้การส่งเสริมหรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอ เป็นต้น				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
3.2.2	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10				
3.2.3	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)ได้สิทธิในการส่งเสริมการ ลงทุนในการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล น้อยลง				
3.2.4	สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลเป็นเวลา 10 รอบระยะเวลา บัญชี				
3.3.1	ภาครัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดิน ทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่ เกิน 7 วัน				
3.3.2	ภาครัฐลงทุนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและ ด้านศุลกากร ตลอดจน สาธารณูปโภค				
3.3.3	ภาครัฐจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบ ครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ นักลงทุนในทีเดียวกัน				

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
3.3.4	ภาครัฐจัดหาที่ดิน เพื่อรองรับการ ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ			

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจ
พิเศษจังหวัดนครพนม

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
4.1.1	จังหวัดนครพนมมีศักยภาพของ เส้นทางขนส่งสินค้าในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS- Great Mekong Sub Region)			
4.1.2	ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นการเชิญ ชวนและชักจูงผู้ประกอบการทั้งใน ประเทศ และต่างประเทศเข้ามาร่วม ลงทุน			
4.1.3	ภาครัฐได้มีการดำเนินการแก้ไขออก โฉนดให้เป็นที่ราชพัสดุ เพื่อใช้เป็น พื้นที่รองรับการลงทุน			

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
4.2.1	จังหวัดนครพนมเป็นที่รู้จัก โดยทั่วไปว่าถูกจัดตั้งให้เป็นเขต พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2			
4.2.2	จังหวัดนครพนมเป็นแหล่งผลิต สินค้าเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียง			
4.2.3	จังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่มีศักยภาพ ในด้านธุรกิจการค้าชายแดนและ พื้นที่ บริการ โลจิสติกส์ขนส่งสินค้า			

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขต
พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	(+1)	(0)	(-1)	
การตัดสินใจลงทุนด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม				
1	มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภคที่จำเป็นที่พร้อม			
2	ได้สิทธิประโยชน์นโยบายการ สนับสนุนจากทางภาครัฐ			
3	ได้ตลาดผู้บริโภคในประเทศที่ เชื่อมต่อกับชายแดนของไทยเพิ่มขึ้น			

ข้อคำถามในแบบสอบถาม		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
4	สามารถเข้าถึงแรงงานจำนวนมาก และสะดวกในการกระจายสินค้าไป ยังประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการ นำเข้าสินค้าต่างๆ วัตถุดิบหรือ ชิ้นส่วนต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามายังประเทศไทย				
5	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและนำความมั่นคงมาสู่ ประเทศไทย				

ข้อเสนอแนะอื่นๆจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....
 .....

ขอขอบคุณในความกรุณาช่วยเหลือตรวจสอบและให้คำแนะนำค่ะ

(ลงชื่อ).....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ศุภมาส ศรีประจักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	19 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดนครพนม ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการบิน, 2557 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, 2561
ทุนการศึกษา ที่อยู่ปัจจุบัน	ทุนเรียนดี ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ มหาวิทยาลัยรังสิต 599/141 คอนโดศุภาลัยปาร์ค ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร Suphamas_s19@hotmail.com
สถานที่ทำงาน ตำแหน่งปัจจุบัน	บริษัท เอสดับบลิวเอส เซลส์ แอนด์ มาร์เก็ตติ้ง (ประเทศไทย) จำกัด เจ้าหน้าที่อาวุโส แผนกขายในประเทศ

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University